

சீமவெளி

காலாண்டிதழ்

ஜன-மார்ச் 2001

ரூ. 5.00

சமவெளி

காலாண்டிதழ்

5

ஜன - மார்ச் 2001

ரூ. 5.00

ஆசிரியர்
தரும. இரத்தினகுமார்

முகப்பு சிற்பம்
பி.வி.ஜானகிராமன்

வெளியீடுபவர்
வெ. நாராயணன்
113. காமாட்சியம்மன் சந்திரித் தெரு
காஞ்சிபுரம்,
631 502.
04112 - 20890

தமிழன் வரைகலையகம்
அ.14 கணிகண்டஸ்வரர் கோயில் தெரு
காஞ்சிபுரம்,
631 501.
04112 - 31468

கோணி இலக்கிழயம்...
யோனி இலக்கிழயம்...
சாணி இலக்கிழயம்...

தமிழில் தற்போது மூன்று வகையான இலக்கியங்கள்(?) உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. அவையாவன, ஒன்று கோணி இலக்கியம், யோனி இலக்கியம், மற்றொன்று சாணி இலக்கியம். கோணி இலக்கியத்திற்கு உதாரணங்களாக, குழந்தைகள் ஆண்கள் பெண்கள் அல்லது (குழந்தைகள் பெண்கள் ஆண்கள்) விஷ்ணுபுரம், பின் தொடரும் நிழலின் குரல்... பிரதானமாக நாகர்கோயில் பகுதியிலிருந்து உற்பத்தியாகும் இவ்வகைக் கோணி இலக்கியத்திற்கு திரு. ஜெயமோகன் அவர்கள் தலைவராகவும், இவரது கன்னியாகுமரி நாவல் அசோகமித்திரனின் மாணசரோவர் நாவலை நினைவுபடுத்துவதாகச் சொன்னார் ஒரு நண்பர். படித்துப் பார்த்தேன். வாசகத்தன்மை சிறிதும் இல்லாத நாவல். விஷ்ணுபுரம், பின்தொடரும் நிழலின் குரல் நாவல்களில் காணப்பட்ட வாசகத் தன்மை இதில் சிறிதும் இல்லை. 16 பக்கங்களில் எழுதியிருக்க வேண்டியதை 160 பக்கத்திற்கு இழு இழு வென்று இழுத்திருக்கிறார். எரிச்சலும், அலுப்பும் தரும் மொழி நடை. இதையும் மீறிப் படித்தால் பெருந்த ஏமாற்றமே. இந்த நூலின் 78ம் பக்கத்தில் "கன்னியாகுமரி படு ஃபிளாப்" என்று ஒரு வரி இடம் பெற்றுள்ளது. நாவலைப் படித்து முடித்தபிறகு நமக்குத் தோன்றுவதும் இதேதான்! யோனி இலக்கியத்திற்கு ஜீரோடிகிரி புகழ் திரு.சாரு நிவேதிதா அவர்களும் தலைவர்களாகப் போட்டியின்றி ஏகமனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு மிகவும் சுறுசுறுப்பாகவும், தீவிரமாகவும் செயல்பட்டு வருகிறார்கள். சாணி இலக்கியத்திற்கு உதாரணங்களாக நிறைய கவிதைத் தொகுப்புகளை, கதைக்கூ முதல் பொய்க்கூ வரை கூறலாம். இவர்களில் பலருக்கு கோணிக்காரர்களும், யோனிக்காரர்களும் ஆதரவும், அங்கீகாரமும் இருந்தும் பாவம் சுயேட்சை வேட்பாளர்களைப் போல இவர்களில் டெபாசிட் இழப்பவர்களே அதிகம். இவர்களின் இந்தக் கோணிப்பணியும், யோனிப்பணியும், சாணிப் பணியும் மிக நல்ல முறையில் நடைபெற நாம் அன்னவரும் நமது வசதிக்கேற்பவோ அல்லது நமது அருகாமையிலுள்ள பழனி, திருத்தணி, திருப்பதி போன்ற புண்ணியத் திருத்தலங்களில் திருமொட்டை அடித்தோப் பிரார்த்தித்துக் கொள்வோமாக...

சமவெளி விருதுகள்

சமவெளி விருதுகள் 2000த்திற்கானது எவ்வித இலக்கியத் தரகர்களின் தலையீடுகளின்றி முடிவு செய்யப்பட்டு அறிவிக்கப்படுகிறது.

"இலக்கிய தாமரைக்கனி விருது"

2000ம் ஆண்டிற்கான இந்த இலக்கியத் தாமரைக்கனி விருது நிரந்தர எழுத்தாளர் திரு.ஜெயமோகன் அவர்களுக்கும்,

"கவுண்டர் கல்ச்சர் விருது"

2000ம் ஆண்டிற்கான இந்த கவுண்டர் கல்ச்சர் கவுண்டமணி விருது எழுத்தாளர் திரு.சாருநிவேதிதா அவர்களுக்கும் வழங்கப்படுகிறது.

இந்த இலக்கிய விருதுகளை வழங்க திரு.க.ராவையும், திரு.சா.கவையும் சமவெளி தொடர்பு கொண்டு வருகிறது. பிற பிறகு.

அன்புடன்,
தரும.இரத்தின குமார்.

சுருகலர்

எம்.எம்.சூர்

மாரா கிரகத்து மாடா

தமிழ் கூறும் மார்டன் நல்லுலகிற்கு (நன்றி புதுமைப்பித்தன்) இளம் படைப்பாளி ஒருவருக்கு சிறப்பு மலர் வெளியிடுவதை ஒரு வித்தியாசமான முயற்சியாகக் கொண்டு, இலக்கியவாதி "ஜோஜோ" அவர்களுக்கு இச்சிறப்புப் பகுதி வெளியிடப்படுகிறது.

-ஆசிரியர் குழு
கச்சாழுச்சா காலாண்டிதழ்.

. ஜோஜோவின் வெளியிடப்படாத கவிதைத் தொகுதி ஒன்றின் முன்னுரையிலிருந்து:-

எனது இத்தொகுதி வெளியிடக் காரணமாக யாரும் இருக்க முடியாது என்பதை நன்கறியும் நான், இத்தொகுதியை வெளியிடும் நிர்வாகத்தில் தள்ளப்பட்டேன் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். என்னால் படைப்புகள் எழுத முடியாது, பத்திரிக்கைகளில் வெளிவராது, வந்தாலும் பேசப்படாது என நகையாடியவர்களுக்காகவே இதை எனத் தொகுப்பாகக் கொண்டு வருகிறேன். உண்மையில் தொகுப்பு வெளிவர எனக்கிழைக்கப்பட்ட அவமானங்களே காரணமாகும். சுருங்கக்கூறின், "அதிகாரம் (பவர்) நம்மைத் தேடிவராது எனின். நாம் தான் அதிகாரத்தை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்" என்பதே இதற்கான காரணமாகும்.

தொகுப்பில் இடம்பெற உள்ள கவிதைகளில் சில :-

(இதுவரை எந்த இதழிலும் வெளிவராத படைப்புகள் என்பதை ஆசிரியர் குழு உறுதிப்படுத்திக்கொள்கிறது. கவிதைகள் ஆசிரியருடையது. அடிக்குறிப்புகள் ஆசிரியர் குழுவின்ருடையது)

புறம்போக்கு

எனக்கு ஒரு
'மேட்டர்' புரியாமல் தவித்தபோது,
நண்பன் நல்ல
'சூட்டு' வழியாகப் போ என்றான்.
அப்போதாவது பிரச்சினையில்
'பிகர்' வருகிறதா? என
முயற்சிக்க, இப்படி இந்தக்
'கட்டையில' உட்கார்ந்து
கொள்ளலாமே என ஒருவர்
உள்ளே வந்தார்.
எங்கே பிடித்தீர் இந்த
'ஒடுகாலி' பிரச்சினையை?
என வினவ,
ஏன் இந்த
'தொடைகாலி' த்தையான கேள்விகள்?
பிரச்சினையைப் பாடும்
என்றான் நண்பன்.

பாவமற்றவன் முதன்முதலாய்
'வேசி' வீட்டிற்குச் சென்றதைப் போல
இதயம் அடித்துக் கொண்டது.
இலக்கியங்களில், தலைவன்
தலைவியை விடுத்து

"பரத்தை"யிடம் போவது போல்
பாதி பிரச்சினை இன்னொரு
பாதி பிரச்சினையுடன் ஒட்டியிருந்தது.
குழாயடியில் சண்டை போட்டுக்
கொண்டிருந்த பெண்
'அவுசார்' 'நாதார்' களுடன்
வாழ்வது

'இலம்பாடித்' தமையானது, என்றான்.
இதற்கும், அதற்கும் சம்பந்தமில்லாமல்
இல்லை.

'கண்டவரோடு' சம்பந்தப்பட்ட
பிரச்சினை இது.

இப்படியாக அனைவரும் குழம்பி
'தேவ' மாகிய அதற்கு
'அடிமை'களானோம்.

(ஆசிரியர் இக்கவிதை பெண்ணிலைவாத ரீதியில் எழுதப்பட்டுள்ளது, எனக் கூறினாலும், ஆசிரியர் ஓர் கடைந்தெடுத்த ஆனாதிக்கவாதி என்றும், மேலும் எத்திரியோலன் என்றும் அர்த்தம் எங்களுக்குத் தருகிறது. பிரதியின் மற்ற

நிலைப்பாடுகள் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தைப் பொறுத்தது

தலைப்பீடாத சீல கவிதைகள்:-

1. எதற்கு பூணையிட வேண்டும் என்பதால்
ஆயுத பூணை அன்று கூட
விடுமுறை இல்லை
விபசாரிக்கு.

2. (தான் பணிபுரிந்த கம்பனியில் ஏற்பட்ட
அகமன உளைச்சல் காரணமாக இக்கவிதை
எழுதியதாகக் குறிப்பிடுகிறார்)

எங்களுக்கு ஒரு
மேனேஜர் இருந்தார்.
எங்கள் வயிற்றில் அடித்தார்.
அதிகப்பணத்தால் நிம்மதி இழந்தார்.
பெண்டாட்டி தங்கம், பட்டு
இவைகளுடன் படுத்தது போதும் என
டிரைவருடன் படுத்தார்.
அவரது வயது 15 முதல்வன்
அவரது கீப்பிடம்
கீப்பானான்
என்ற போது
பணத்தின் மதிப்பு
தெரிந்தது.

(எங்கோ ஒரு செக்ஸ் புத்தகத்தில்
படித்ததை, மேனேஜரைப் பழிவாங்க ஏற்றிக்
கூறப்பட்டதாக இக்கவிதை உள்ளது என்பதை
ஜோஜோ வன்மையாக மறுக்கிறார்.
"விமரிசனங்கள் தனி மனித விமரிசனங்களாக மாறும்
அபாயம் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கேயானத்
தனித்தன்மை" என்கிறார்.)

கூப்புக்கடைக்காரன்

புத்தகக்கடைக்காரன் தானே
உடல்களை உரித்துத் தொங்க
விட்டு இருக்கிறான்.

(இதில் உள்ள இமேஜிற்காக மட்டுமே
இக்கவிதையை எழுதியிருப்பதாகக் கூறும்
ஜோஜோ அவர் படைப்புகளில் பாலுணர்வுக்கு
அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பதாகக் கூறப்படும்
குற்றச்சாட்டை மறுக்கிறார். புரட்சிகரக்
கவிதைகள், மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள், ஆன்மீகக்
கவிதைகள், மற்றும் சில பிரதிகள் (டெக்ஸ்ட்)

எழுதியிருப்பதாக அடித்துக் கூறினார். மனிதன்
அடிப்படையில் பாலுணர்வு அதிகமுள்ளவன்
என்றும் மேலும் 'செக்ஸ், புரட்சியைச்
சாகடித்துவிடும்' எனவும் உறுதியாகக் கூறுகிறார்)

ஜோஜோவின் டைரீக் குறிப்புகள்:-

19.9.1990 (மாலை) ஜெபத்திற்குப் பிறகு

அதை இப்போது நினைத்தாலும்
உள்ளம் நடு நடுங்குகிறது. "பேசாமல் இந்த இலக்கிய
உலகை விட்டு விடலாமா" என்று கூடத்
தோன்றுகிறது. எனது படைப்பை அவர்கள்
நிராகரித்துவிட அவர்களுக்கு இல்லாத
உரிமையா? ஆனால் அந்த விமரிசனம்
இப்போதும் சுடுகிறது. மிகவும் பரிதாபமாக அந்த
வீட்டின் சோபாவின் மூலையில் அமர்ந்திருந்தது
நினைவிவாடுகிறது. அந்தக் கதை ஒரு 21 வயது
இளைஞன் தனது பள்ளிப் பருவத்தில் (ஐந்தாம்
வகுப்பு படிக்கும்போது) தனக்கும் தன்னுடன்
படித்த சிறுமிக்கும் இருந்த நெருக்கமான
ஈடுபாட்டை, உறவை நிகழ் காலத்தில் அசை
போடுவதாக அமைந்துள்ளது. இதில் என்ன தவறு?
சிறுவர்களுக்குக் காதல் உணர்வு இருக்கும்
என்பதை 'பிராய்டே' கூறுகிறார்ப்பா. இந்த
ஆசிரியர் குழுவின்ருக்கு இது கூடவா புரியாது?. 21
வயது இளைஞன் வக்கிர எண்ணத்துடன் 10 வயது
சிறுமியுடன் தவறாக காமத்துப்பாலை
நினைக்கிறானாம். அதான் இக்கதையாம். யாரோ
சொன்னானாம், இவர்களுக்கும் சரி
எனப்பட்டதாம். கொடுமை. கொடுமை.
வக்கிரமாம் வக்கிரம். இலக்கிய உலகமே
வேண்டாமடா சாமி.

-ஜோஜோ

20.2.1992

இன்று நடந்த சம்பவம் மிகவும் மனதை
வாட்டுகிறது. ஏன் இலக்கிய வாதிகள் இப்படி
அதிகாரம், தன் முனைப்புப் பிடித்து
அலைகிறார்களோ? இனிமேல் எனது படைப்பு
அந்த இதழில் வராதாமே! அதற்கு அப்படி ஒரு
சிரிப்பா? வெற்றிச் சிரிப்பா? வில்லன் சிரிப்பு!
இலக்கியம் என்பது வில்லத்தனம் நிறைந்ததா?
இதிலுமா?

-ஜோஜோ

14.3.1993

இனிமேல் எனது கவிதைகளை இந்த இதழில் வெளியிடக் கூடாது. அப்படி வெளியிட்டால் ஒரு சிறந்த வாசகரை இழக்க நேரிடும். மேலும் அந்த வாசகரால் வரும் மற்ற இலக்கிய ஆர்வலர்கள், சந்தாக்கள் அனைத்தையும் அந்த இதழ் இழக்க நேரிடும் என மிரட்டி எனது நண்பர் எக்ஸ் ஒரு கடிதம், போன மாதம் வெளியான எனது கவிதைக்கு எழுதியிருந்தார். அனேகமாக உலகிலேயே மிகவும் வித்தியாசமான முறையில் எழுதப்பட்ட வாசகர் கடிதம் இதுவாகத்தான் இருக்கும் என நினைக்கிறேன்.

-ஜோஜோ

15.5.1993

ஒரு படைப்பை பத்திரிக்கையில் வரவைக்க என்ன என்ன தகிடுதத்தங்கள் செய்ய வேண்டி உள்ளது. கெஞ்சி கூத்தாடி, சில சமயம் கடிதம் எழுதவேண்டும். சிலமுறை சந்தா கட்டி இரண்டு மூன்று சந்தா வாங்கித் தருவதாக நயந்து கடிதம் எழுதி நைசாக ஒரு கவிதையை இணைத்திருப்பேன். இம்முறை கொஞ்சம் மிரட்ட வேண்டும். சில வார்த்தைகள், புரியாத சில சொற்றொடர்கள் போட்டு மிரட்டிக் கடிதம் எழுத வேண்டும். என்னுடைய பிரச்சனையே அவை பிரசுரிக்கப்படுமா? என்பதைவிட அதை எப்படித் தெரிந்து கொள்வது என்பதுதான். பிரசுரிக்கப்பட்டதா? எனத் தெரிய அந்த இதழ் வருகிறதா? இல்லையா? எனத் தெரிய வேண்டும். அப்படியே வந்தாலும் இதழ் நமக்கு வரவேண்டும். அதற்குச் சந்தா கட்டியிருக்க வேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால் படைப்பு பிரசுரிக்கப்பட்டாலும்கூட இதழ் கிடைப்பதில்லை. எங்காவது, எப்போதாவது தெரிய வருகிறது. பின் அதைத் தேடி அலைய வேண்டியுள்ளது. என் படைப்பு பிரசுரிக்கப்பட்டதே, இதழ் அனுப்புங்களேன், சந்தாவும் கட்டிவிடுகிறேன், எனக் கெஞ்சி குறைந்தது ஐந்து கடிதமாவது போடவேண்டும். "ஒரு கவிதை எழுதி, ஏறக்குறைய ஒரு கிணறு வெட்டும் அளவுக்கு வேலை செய்யவேண்டும்பா"

-ஜோஜோ

ஜோஜோவின் ஒரு பெண் நண்பரின் மனப் பதிவுகள் :-

அவர் அதிகமாக மந்திரம், பில்லி சூன்யம் போன்ற விஷயங்களில் ஈடுபாடு காட்டுவார். நான் இருபதாம் நூற்றாண்டில் அல்லது இருபத்தோறாம் நூற்றாண்டில் இப்படியும் ஒருத்தரா என வியப்பதுண்டு. வாரத்திற்கு மூன்று முறை லாட்டரிச் சீட்டுகள் வாங்குவார். தான் பட்ட கஷ்டங்களுக்குத் தீர்வாக லாட்டரி அடிக்க வாய்ப்புண்டு என்பதைத் தீர்க்கமாக நம்பினார், ஜோசப். இவருக்கு நட்பு என்பதில் உடன்பாடு இல்லை. "நட்பு தேவைகளின் அடிப்படையில் ஆனது" என்பார். நட்பில் நிறைய உதைப்பட்டு, அடிப்பட்டதாக ஒருமுறை நினைவு கூரிந்தார்.

(படைப்பாளியைப்பற்றி ஒரு ஒருமுழுமையானப் புரிதலுக்கு மேற்குறிப்பிட்ட பகுதி உதவாது என யாராலும் கூறமுடியுமா? -ஆ.கு)

ஜோஜோவின் பிரத்யேகமான நேர்காணல்:-

க. மு : தங்களின் இளமைக்கால இலக்கிய அனுபவங்கள் எதாவது கூறமுடியுமா?

ஜோ : இளமைக்கால இலக்கிய அனுபவங்கள் என்று எதைக் கூறமுடியும்? ஆறு வித்தியாசங்கள் விரும்பிப் பார்ப்பது உண்டு. அதற்காக ரொம்பவும் ஏங்கினேன், அப்போதும் இப்போதும்.

க. மு. : தங்களின் புனைபெயர் பற்றி?

ஜோ : அப்பெயர் எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. ஒரு ரஜினிகாந்த் படத்தில் போதைப் பொருள் கடத்துபவர்களின் பாஸ் ஒருத்தனின் நெருங்கிய கூட்டாளியின் பெயர் அது. அடிக்கடி அந்தபாஸ், "கமான், ஜோஜோ" என்பான். அது என்னை மிகவும் கவர்ந்துவிட்டது. எனது பெயரில் முதல் எழுத்தும் அதானே?

க. மு : தங்களின் எழுத்தின் நோக்கம் (அல்லது) ஏன் எழுதுகிறீர்கள்?

ஜோ : மானுட விடுதலை, புரட்சிகர மாற்றம், பெண்ணிய விடுதலை ஆணாதிக்கத்திற்கு எதிரான சவுக்கடி, சுற்றுச்சூழலுக்கான போர்க் குரல், மனித நேயத்துக்கான அறைகூவல், இப்படி எனது பிரதி எதைத் தங்களுக்குத் தருகிறதோ அதையே எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். நான் உலக முழுமைக்கு மான விடுதலைக்காகத்தான் எழுதுகிறேன். தனிமனித விடுதலைக்காகவும் என்படைப்புகள் செயல்படுகின்றன. பொருளாதார விடுதலையையும் கணக்கில் கொள்ளலாம்.

1. ஜோஜோ ஒரு மரத்தின் உச்சிக் கிளையில் பேனா, அட்டையில் பேப்பருடனும் அமர்ந்திருக்கிறார். (சிந்தனையுடன்) அங்கிருந்து பார்க்க, பரந்த ஆகாயம் அதன் கீழ் நீலக்கடல் வெளி தெரிகிறது.
2. தனது வீட்டின் சமையல் அறையில், தனது செல்லப் பிராணிகளுடன் (மனைவி, குழந்தைகள் அல்ல) அமர்ந்துள்ளார் - ஒரு நாற்காலியில் - தோளில் துண்டு - பனியனில் பேனா.
3. இரண்டாம் வகுப்பு படிக்கும் போது சிறுவர்களுடன் உள்ளார் ஜோஜோ.
4. ஜோஜோ பாத்திரம் போகும்போது (பல் தேய்க்கும் போதும்) மாட்டன் தமிழ் இலக்கியம் என்ற புத்தகத்துடன் செல்கிறார்.

1, 2, 3, 4, இது போன்ற பல புகைப்படங்கள் பிரசுரிக்க எடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் இறுதி நேரம் வரை அவை அச்சகத்திற்கு வந்து சேரவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். -ஆ.கு)

க. மு : வளரும் முன்பே இலக்கியவாதி எனப் பிரகடனப்படுத்தி ஒரு பத்திரிக்கையில் எழுதியிருந்தீர்களே, சுய தம்பட்டமில்லையா?

ஜோ : ஒரு படைப்பாளி தன்னை நாய் அல்லது பேய் என அழைத்துக்கொள்ள முடியாது அல்லவா?

க. மு : தமிழ்இலக்கிய உலகில் குழுமனப்பான்மை செயல்படுவதுபற்றி?

ஜோ : இதில் வருந்துவதற்கு ஒன்றுமில்லை. தத்வார்த்த ரீதியில், மனிதன் தன்னளவில் வாழச் சக்தியற்றவன். மிகவும் பலகீனமானவன் அவனுக்கு எப்போதும் ஒரு சப்போர்ட்டு தேவைப்படுகிறது என்கிறார்கள். "அவன் தன்னளவிலேயே ஒரு குழுவாகவே இயங்குகிறான்" எனும்போது இலக்கியத்தில் குழுக்கள் இருப்பது பெரிய தவறு அல்ல. அவற்றிற்கிடையே சண்டைகள் நிறைய வரவேண்டும். "சண்டையிலிருந்து நல்ல இலக்கியங்கள் வர வாய்ப்புள்ளதாக பெரிய படைப்பாளிகள் கூறுகிறார்கள்."

க. மு : தங்கள் படைப்புகள் எல்லாம் பத்திரிக்கையில் வெளிவந்து விடுகிறதே?

ஜோ : இதற்கு ஒரு சிறிய கருத்து மட்டுமே கூறமுடியும். "படைப்புகள் ஏதும் பிரசுரிக்கமுடியாததே அல்ல. எந்தப் பத்திரிக்கையில் எந்தப்படைப்பு வரும் என்பதை நாம் தான் ஆராய்ந்து அனுப்ப வேண்டும். படைப்புகள் வெளிவரவைக்க நிறைய டெக்னிக்குகள் உள்ளன. அவைதான் முக்கியம். மேலும் சில ஜிகினா வேலைப்பாடுகளும் உள்ளன.

க. மு : நவீன இலக்கியத்தில் பல புதிய போக்குகள் வந்துகொண்டு இருக்கின்றன. தாங்கள் பின் தங்கிப்போய் விட்டது போல் ஒரு கருத்து நிலவுகிறதே?

ஜோ : எது நவீனம்? எது நவீனமற்றது என்பதை யார் தீர்மானிக்கிறார்கள்? ஊமைப்படம் இருந்த காலத்தில், டாக்கீஸ் நவீனம். கவிதைகள் ஆட்சி செய்த காலத்தில் உரைநடை நவீனம். இப்போது அவை? அது அது, அதன் அதன் காலத்தில் நவீனமே. அதாவது எதுவும் நவீனமல்ல. எதுவும் பழையதும் அல்ல. எல்லாமே நவீனம் தான். எல்லாமே பழையது தான்.

இதன் அடிப்படையில் எனது படைப்புகள் நவீனப்படைப்புகளே. எனது படைப்புகள் "கவ்வும் காலத்தின் வாயிலிருந்து தப்பி வந்துவிடக் கூடியன" என உறுதியாக நம்புகிறேன்.

க. மு : 'கொம்பு சீவுதல்' பற்றி தங்கள் கருத்து?

ஜோ. : இதென்ன கொம்பு சீவுதல் (அ) பெயிண்ட் அடித்தல்? பாரதி, யாராவது கொம்பு சீவிவிட்டா உலகிற்குத் தெரிய வந்ததா? இல்லை, 'ஜோஜோ' விற்குத்தான் யார் தலை சீவி விட்டார்கள்?

க. மு : தாங்கள் பாலுணர்வு குறித்த படைப்புகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பதாகக் கூறுவது பற்றி?

ஜோ. : ஜோசப் (ஜோஜோ) ஒரு தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்ட மனிதர் என்பதைத் தவிர்க்க இயலாமல் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும். யாருக்குத்தான் செக்ஸ் பிரச்சினைகள் இல்லை? யார்தான் நீலப்படங்கள் பார்க்க ஏங்காமல் இல்லை? ஏன் என்னை மட்டும் கூறுகிறீர்கள் என்பது புரியவில்லை. செக்ஸ்ஸுக்கு நாம் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். இவை இல்லையே 'லெமூரியா தீவுகளுக்கு ஏற்பட்ட கதிதான் நமக்கும்" அங்கு முதலாளித்துவ சக்திகள், புரட்சிகரக் குழுக்களுக்கு எதிராக (ஒடுக்க) விபச்சார விடுதிகளையும், சூதாட்ட விடுதிகளையும், காபரே நடனங்களையும் கட்டவிழ்த்துவிட்டதை வரலாற்றிலிருந்து மறைத்து விட முடியுமா? இதைத்தான் "செக்ஸ், புரட்சியைக் சாகடித்துவிடும் அபாயம்" எனக் கூறிவருகிறேன். தமிழகத்திற்கு அந்த அபாயம் வந்து விடக்கூடாது என்பதில் தீவிர கவனத்துடன் செயல்பட்டும் வருகிறேன்.

க. மு : "மாரா கிரகத்து மாடா' நாவல் பற்றி?

ஜோ : அது ஒரு ஆப் ஜெட் ஓரியண்ட் நாவல், (கவனிக்க "தமிழிலக்கியம் - ஒரு ஆப் ஜெட் ஓரியண்ட் அப்ரோச்" என நான் நினைக்கும் அதே நேரத்தில், அது ஒரு மையம் அழிந்த நாவலாக இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். நண்பரும், எழுத்தாளருமான "பெருங்கடல்" அதை ஒரு பேத்தல் என்கிறார். இருந்தும் நாவல் பல புதிய சிகரங்களைத் தொடாமல் இல்லை. அதில் வரும் "குழப்பமான மாடா" கேரக்டருடன் என்னை அடையாளம் காணமுடிகிறது. (இந்த நாவலை குஜராத்திலிருந்து செயல்படும் குஞ்சரன்வாலா நினைவு பரிசுத் திட்டத்திற்குச் சிபாரிசு செய்திருப்பதாக ஜோஜோ கூறுகிறார்.) நான் அதன் முன்னுரை மற்றும் இறுதிக் குறிப்புகள் மட்டுமே படித்து இவ்வளவு விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளவும், புதிய புரிதல்களுக்கு வரவும் முடிந்தது எனில் நாவல் தரும் மற்றப்புரிதல்களை என்னவென்று சொல்ல?

க. மு : ஒரு பத்திரிக்கையை "சாக்கு" என்றும் மற்றொரு காலாண்டிதழை "குப்பைக் கூடை" என்றும் கூறியிருந்தீர்களே?

ஜோ : சாக்கை, சாக்கு என்றுதான் கூறமுடியும். தட்டுமுட்டுச் சாமான்களை நாம் சாக்கில் அடைத்துக் கட்டுவதுபோல் தான் அப்பத்திரிக்கையை வெளியிடுகிறார்கள். மேலும் தாங்கள் குறிப்பிடும் காலாண்டிதழ் அனைத்து இதழ்களும் நிராகரிக்கும் படைப்புகளை வெளியிடும் என்று கேள்விப்பட்டதும் குப்பைக்கூடை நினைவுவருவது மனித இயல்புதானே?

க. மு : நமது கலாச்சாரம், மரபு இவற்றின் மீதான சீரழிவு குறித்து?

ஜோ : உண்மையில் இது ஒரு சிறந்த கேள்வி. நமக்கு உள்ள மரபு, கலாச்சாம் தான் என்ன? மதம், சாதி, ஆணாதிக்கம், பெண் அடிமைத்தனம், மூடநம்பிக்கை,

அரசியல், கேவலமான செயல்பாடுகள் இவைகள் தான் நமது மரபு. இதனைப் பாதுகாத்தல் ரொம்ப அவசியம் தானா? ஏன் கலாச்சாரத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென குதிக் கிறீர்கள்? அரசியலை, சாதியை, மதத்தை, சினிமாதான் வெற்றி கொள்ளும். செக்ஸில் யாரும் சாதி, மதம், அரசியல் பார்ப்பதில்லையே? "செக்ஸ் அனைத்தையும் கடந்தது" என நான் நம்புகிறேன். கலாச்சாரச் சீரழிவு போன்ற கூச்சல்களை நான் அருவெறுப்புடன் தான் பார்க்கிறேன்.

க.மு : இதுவரை பல கேள்விகளுக்கு "சுருக்" மற்றும் தெளிவாகவும் பதில் அளித்து விட்டீர்கள். தங்களை அவதூறு பேசுபவர்களின் வாயையும் அடைத்து விட்டீர்கள். எழுத்து உலகிற்கு வந்ததைப்பற்றி தாங்கள் நிறைவு அடைகிறீர்களா? என்ற கேள்வியுடன் முடித்துக் கொள்கிறோம்.

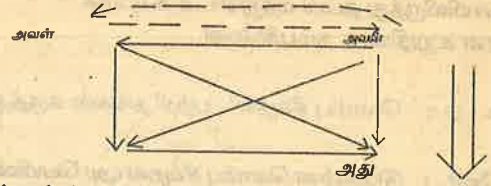
ஜோ : நன்றி. நான் எழுத்துலகிற்கு வந்தது சிலசமயங்களில் தாங்கள் கூறியபடி எதிரியின் வாயை அடைக்கப் பயன்பட்டது என்ற அளவில் திருப்தி என்றாலும் நான் ஒரு மண்டிக்கடை வைத்திருக்கலாமா என்று அடிக்கடி நினைப்பதுண்டு. சில சமயங்களில் அது குறித்த கனவுகள் வந்து ஆட்டுகின்றன. நன்றி. வாழ்க தமிழ் இலக்கிய உலகு!

ஜோஜோவின் விசேட நேர்காணலை இத்துடன் முடிக்கிறோம். வேறு சில அவசரக் கேள்விகள் எழுமாயின் அவற்றைப் பிற்சேர்க்கையாகத் தருவோம்.

பேட்டி க.மு. ஆசிரியர் 1.
க.மு. ஆசிரியர் 2.

இடையிடையே டி.வி-யின் ஒளி ஒலிப்பிரதிகள் கிடைத்தன. அவற்றை இங்கு கொடுக்க இயலவில்லை. வருந்துகிறோம். ஆ.கு.

ஜோஜோ எழுதிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு நவீன புதினத்திலிருந்து சில பகுதிகள்:-

கலாச்சாரம் + வரலாறு

(போதைப்பொருள் + மது + மாது
நீலப்படங்கள்)

படம். மா- 1

இது (படம் மா-1) நாவலின் "கட்டமைப்பு" என சுருக்கமாகக் கூறுகிறார் ஜோஜோ. கலாச்சாரம் மற்றும் வரலாறு, அவனிடமும், அவளிடமும் எப்படித் தோற்றுப் போகிறது (அ) அவனும், அவளும் வரலாறு மற்றும் கலாச்சாரத்துடன் எவ்வாறு சிதிலமடைகிறார்கள் என்பதே ஆசிரியரின் பிரதி நிலைப்பாடு. பிரதியின் மேல் மதுவும், மாதுவும் ஆட்டம் போட்டாலொழிய புரட்சி ஜெயிக்கும் சாத்தியமில்லை.

"இந்த நாவல் குறுக்குக் கோட்டுத் தன்மையுடையது" என எழுத்தாளர் மஸ்தானா நாவல் எழுதும் முன்பே கட்டியாக் கூறுகிறார். இது வெளி வந்தபின் ஜோஜோ உலகின் பல தெருக்களிலும் பேசப்படுவார். நாளைய நம் நாட்டு மன்னர்களின் இக்காலப் பேரரசர்களும் படித்துப் பயனுறுவர் என ஜோஜோ பெரிதும் நம்புகிறார்.

(ஜோஜோவின் சிறப்புப் பகுதி இத்துடன் முடிக்கிறது.) ஆ.கு

பிற்சேர்க்கை:-

க.மு : மொழிபெயர்ப்பு, பிறமொழி படைப்புகள் குறித்து?

ஜோ : இதனைப் பெரிதும் வரவேற்கிறேன். தமிழில் சிந்தித்து ஓரிய மொழியில் எழுதி (என் நெருங்கிய உறவினர் ஓரிசாவில்

இருப்பதால் இது சௌகரியப்படுகிறது.) அதனை ஒரிசாவில் வெளியிட்டு, மீண்டும் அதனை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து வெளியிடவும் ஒரு எண்ணம் உள்ளது. இதனால் தமிழ்செறிவுறும்வாய்ப்புள்ளது.

க.மு : திட்டமிட்டுத் தன்னை ஒழித்து விட்டதாக ஒரு முக்கியமான எழுத்தாளர் கூறியிருப்பது பற்றி?

ஜோ : இது வருந்தத்தக்கது. அவரிடம் சிறப்பான படைப்புகள் இருந்தம்கூட ஏன் ஒழிக்கப்பட்டார்? என்று புரியவில்லை. இருப்பினும் இதிலிருந்து இலக்கியத்தில் ஒடுக்குமுறை அரசியல், - இருத்தலுக்கான போராட்டம் போன்ற மனித சமுதாயக் கூறுகள் காணக்கிடைப்பது நமக்குப் புரியவருகிறது. இங்கு நான் கூறுவதெல்லாம், மனிதன் தான் முதலில் முக்கியம். பிறகுதான் படைப்பு, கழுதை, குதிரை எல்லாம். நாம் மனித நேயம் என்று பேசி வருவது எதற்காக? 'அழும் குழந்தைக்கு சாக்கெட் தராவிட்டாலும், மறைந்திருந்து நறுக்கென கிள்ளாமல் இருக்கலாமே' என்று தான் ஜோஜோ கேட்கிறான்.

(இதனை வேறு எந்தப் பெயர் கொண்டும் அழைக்க முடியாது என்ற ஒரே காரணத்தால் (நன்றி. சாம்செட்மாம்) "சிறுகதை" என அழைப்பதைத் தவிர இலக்கிய வாசகர்கள் பொறுப்பார்களாக.)

பிற்சேர்க்கை 2.

"ஜோஜோ"வின் அதிநவீனக் கவிதைகளின் தொகுப்பு விரைவில் வெளிவரும் என அறிவிக்கின்றோம்"

-ஆ.கு.

தமிழ் இனி 2000

செய்யத் துவறியதும்,

செய்திருக்க வேண்டியதும்...

1970 களில் 'இலக்கு' பத்திரிக்கை நண்பர்கள் 'எழுபதுகளில் கலை இலக்கியம்' கருத்தரங்கை நடத்தினர். அதில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரைகள் பிறகு நூலாகவும் வெளிவந்து இன்றளவும் தக்க ஆவணங்களாக உள்ளன.

1980 களில் 'முன்றில்' பத்திரிக்கை நண்பர்கள் 'எண்பதுகளில் கலை இலக்கியம்' கருத்தரங்கை நடத்தினர்.

அதற்கடுத்து 1990 களில் நடந்திருக்க வேண்டும். யாரும் நடத்தவில்லை.

ஆனால் இப்போது 'இலக்கு' 'முன்றில்' நண்பர்களின் வியர்வையை, விளைச்சலை அறுவடை செய்ய 1990 களில் செத்துப்போயிருந்த ராமசாமி இப்போது அவர்களுையெல்லாம் ஒதுக்கிவிட்டு தன் மகனுடன் களமிறங்கியுள்ளார். தமிழ் இனி 2000 நடத்துகிறார். இதன் மூலம் இவரது நோக்கம், நடத்துவதன் அவசியம், லாபம் என்ன என்ற கேள்வி முக்கியமடைந்திருக்கிறது.

உண்மையில் தமிழ் இனி 2000 கருத்தரங்கு அல்லது கூத்தரங்கு 2001ம் ஆண்டு இறுதிவாக்கில், 2000ம் ஆண்டு முடிய வெளியான படைப்புகளை உள்ளடக்கியதாக நடைபெற்றிருக்கவேண்டும். அவசரம் அவசரமாக 2000த்திலேயே நடத்த வேண்டிய அவசியம் என்ன?

இதற்கு முந்தைய இரண்டு கருத்தரங்குகளும் முறையே 70க்குப் பிறகும், 80க்குப் பிறகும் தான் நடைபெற்றுள்ளதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

தமிழ் வாசகனுக்கோ, தமிழ் இலக்கியத் திற்கோ ஒரு மயிரும் நன்மை தராமல் ரூ.30 லட்சம் செலவில் ஒரு கூத்து முடிந்துள்ளது. இந்தக் கூத்தால் யாராவது நிறைவடைந்திருக்கிறார்களா என்றால் ஒரு நாலு பேரைத் தவிர, ராமசாமி சாமி,

கண்ணன் சாமி, மனுஷ்யபுத்ரன் சாமி, சேரன் சாமியைத் தவிர வேறு யாரும் நிறைவடைந்ததாக யாருக்கும் தெரியவில்லை.

அச்சு ஊடகம் தோன்றிய இந்த 100 வருடங்களில் தமிழில் படைக்கப்பட்டுள்ள பெரும்பாலான எழுத்தாளர்களினதும், மற்றும் தமிழின் எல்லாப்போக்குகளையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதான சிறுகதைகள், கவிதைகள், நாவல் சுருக்கங்கள், நாடகம் மற்றும் குறும்பட முயற்சிகள் என்பதான தொகுப்பு நூல்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கவேண்டும். தமிழல்லாத பிறருக்கும் தமிழின் இலக்கிய முயற்சிகள் அல்லது சாதனைகள் பற்றி தெரிந்து கொள்ள இதன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும் வெளியிடப்பட்டிருக்க வேண்டும். இவைகள் செய்யப்பட்டிருந்தால் காலத்தால் அழிக்க முடியாத பதிவுகளாக இவைகள் நிரந்தரமாகியிருக்கும்.

ஆனால் நடந்தது என்ன? இது எதையும் செய்யாமல் ஏற்கெனவே சில வருடங்களுக்கு முன் ராமசாமியின் அனைத்துச் சிறுகதைகள் அடங்கிய தொகுப்பு வெளியிடப்பட்டிருந்தும், அதன் பிறகு ராமசாமி பெரிதாக ஏதும் எழுதிக் கிழித்துவிடாத நிலையிலும் அவரது தொகுப்பை மீண்டும் வெளியிட்டிருப்பதும், ராமசாமி எப்போதோ கோவணம் கட்டிக் கொண்டும் விரல் சப்பிக் கொண்டும் இருந்த காலத்தில் மொழி பெயர்த்த 'தோட்டியின் மகனை இவ்வளவு கர்லம் வெளியிடாமல் தமிழக அரசின் நிதியுதவியை மோப்பம் பிடித்து அதில் அரதப் பழசான சுமார் 50 வருடங்களுக்கு முன்னால் இவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட, இந்த தமிழக அரசின் நிதி உதவி மட்டும் இல்லாமலிருந்தால் இவர்களது பதிப்புகளின் மூலம் என்று மே வெளியிடப்பட்டிருக்காத) இந்த நூலை வெளியிட்டுள்ளார். ஏழெட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ரூ.100 விலை வைக்கப்பட்ட இவரது காலச்சுவடு மலர் இன்றைக்கும் ரூ.30க்கு மூலையில் கிடக்கிறது. எதையும் எப்படியும் காசாக்கிட வேண்டும் என்பது வியாபாரியின் குறிக்கோளாக மட்டுமே இருக்க முடியும்.

தோட்டியின் மகனை அல்ல அவரது பேரன்கள் எல்லாம் தற்போது மலையாளத்தில் எழுதிவருகின்றனர். இந்த நிதி உதவியைக் கொண்டு

மலையாளத்தின் சமகாலத்திய குறிப்பிடத்தகுந்த ஒரு நாவலை இவரோ அல்லது வேறு எவரையோ வைத்து மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டிருக்கலாம். ஆனால் இதற்கெல்லாம் ராமசாமியின்தன் முனைப்பு இடம் தராது.

இந்த நேரத்தில் எந்தவித சுயநலமும், லாபநோக்கமும் இன்றி தமிழில் பிற மொழி இலக்கியங்களை மொழிபெயர்த்து வரும் தி.ச.சதாசிவம், சா.தேவதாஸ், பாவண்ணன், இந்திரன், நஞ்சண்டன், சாந்தாதத், போன்ற இன்னும் பல நண்பர்களை நாம் இங்கு நினைவுகூற வேண்டியவர்களாக உள்ளோம்.

ஏற்கெனவே அகதிகளாக உள்ள தமிழ் ஈழ அகதிகளை இங்கு இலக்கிய அகதிகளாக மாற்றி தனிக் கோப்பைத் தேநீர்க் கடை போல அவர்களைத் தனி அரங்கில் ஏற்பாடு செய்யாமல் ஒரே அரங்கத்திலேயே நடத்தியிருக்க வேண்டும். காலச்சுவடு கனவான்கள் ஈழ இலக்கியத்தைப் பற்றி வைத்திருக்கும் உண்மையான மரியாதை என்ன என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள இது ஒன்றே போதுமானது.

ஒருநாள் நாவல், ஒருநாள் சிறுகதை, ஒருநாள் கவிதை என்பதாக நிகழ்ச்சியை வடிவமைத்திருந்தால் கட்டுரையாளர்களும் அதன்மீது பார்வையாளர்களும் விரிவாகத் தங்கள் கருத்துக்களைப் பதிவு செய்து அதன் மூலம் ஒரு குறைந்த பட்சப் புரிதலுக்கும், தெளிவுக்கும் வருவதற்கு வாய்ப்பளித்திருக்க முடியும்.

ஆனால் இது எதற்கும் ஏற்பாடு செய்யாமல் நூற்றாண்டு தமிழ் இலக்கியத்தைப் பற்றிக் கட்டுரை வாசிக்க வருபவர்களிடம் 15 நிமிடங்களுக்குள் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கட்டளை இடுவதன் மூலம் இவர்களின் நோக்கத்தை அம்பலப்படுத்திவிடுகிறது.

ஒரு கனவு நிறைவேறியதாக காலச்சுவடு தம்பட்டமடித்துக் கொள்கிறது. பாவம். உண்மையில் தமிழ் இலக்கியப் படைப்பாளிகள் மற்றும் இலக்கிய வாசகர்கள் மத்தியில் இவர்கள் கையும் களவுமாக அசிங்கப்பட்டதையும், அம்பலப்பட்டதையும் தவிர வேறொன்றையும் இவர்களது தமிழ் இனி 2000 மாநாடு சாதிக்கவில்லை என்பதை அறியாமல். □

**சுந்தர.ராமஸ்வாமியும்
சுப்ரமணியஸ்வாமியும்...**

**சா.சுந்தர்ஸ்வாமியும்
சந்திரஸ்வாமியும்...**

“சாகித்ய அகாதமி இந்திய அரசால் 1954ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் நியமிக்கப்பட்டது. இந்திய மொழிகளின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக ஒவ்வொரு மொழியிலும் ஓர் ஆலோசனைக் குழு உள்ளது.

தமிழிற்காக நிறுவப்பட்ட குழுக்களில் பெரும்பாலானவை சுயநலக் குழுவ்களைக் கொண்டது. குழுவின் மீது தனிப்பட்ட முறையில் எனக்கு குறைபாடு கிடையாது என்றாலும் இதே அகாதமியின் சார்பில் முந்தய ஆலோசனைக் குழுவை ஆட்டிப்படைத்த சா.சுந்தர்சாமி நவீன தமிழ்ச் சிறுகதைகள் என்பதன் பேரில் 36 சிறுகதைகளைக் கொண்ட தொகுப்பைத் தயாரித்து அது அண்மையில் வெளியானது. இது குறித்து உறுப்பினர்களிடம் கேட்டபோது, பழைய கமிட்டி கொடுத்த பொறுப்பு என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனாலும் இந்தக் கமிட்டியும் பழைய மொத்தையில் புதிய கள்ளாகவே நடந்து கொண்டதை அறிந்து அதிர்ச்சி அடைந்தேன்.

சென்ற செப்டம்பர் மாதம் 30ம் தேதி ஆலோசனைக் குழு கூட்டம் சென்னையில் நடந்தது. அங்கே 18 பக்க பரிந்துரைப் பட்டியல் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. இறுதியாக இந்தப் பரிந்துரைப் பட்டியலில் இன்னொரு சிறுகதைத் தொகுப்பு வேண்டுமென்று கேட்ட சா.சுந்தர்சாமியின் வேண்டுகோள் இடம் பெற்றிருந்தது. உடனே ஒரு பேராசிரிய உறுப்பினர் இப்போதுதான் அவர் ஒரு தொகுப்பைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார் என்று சுட்டிக்காட்டி வேண்டுகோளைப் புறக்கணிக்கும்படி கேட்டிருக்கிறார். அப்போது **கால்யா சண்முகசுந்தரம், சா.சுந்தர்சாமிக்குக் கொடுத்தே ஆகவேண்டுமென்று ரவுட்குத்தம் செய்ததாக அறிகிறேன்.** உறுப்பினர்களோ மவுனம் சாதித்திருக்கிறார்கள்.

எழுத்தாளர் சா.சுந்தர்சாமி மீது எனக்கே

தனிப்பட்ட முறையில் விருப்பு வெறுப்பு கிடையாது. அவரின் நட்பையும் மீறி அவரை எடைபோடும்போது ஒரு ராஜ தந்திரியைப் போல இலக்கிய தந்திரியாகவே தோன்றுகிறார். இலக்கிய அமைப்புகளின் அவுதலர்களைச் சென்று சந்தித்து மணிக்கணக்கில் உரையாடி அவர்களை மயக்கி வரும் திறமை இவருக்குண்டு.

தனக்கென்று ஒரு சுயநல வட்டத்தை வைத்திருக்கும் இவரிடம் இரண்டாவது தொகுப்பையும் கொடுப்பது வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சுவதற்கும். இது குறித்து நீல.பத்மநாபனுக்கும், சாகித்ய அகாதமி குழு உறுப்பினர்களுக்கும் கடிதம் எழுதியுள்ளோம். இதை சம்மா விடப்போவதில்லை என்று நானும் என் சக எழுத்தாளர்களும் தீர்மானித்துள்ளோம்.

சரளமாகத் தாய்மொழியைக்கூட எழுதத் தெரியாத - ஒருவர் சா.சுந்தர்சாமி. இலக்கியம் என்கிற பெயரில் எங்கே என்னென்ன ஆதாயங்கள் பெறலாம் என்கிற **‘தொழில் வட்டம்’** தெரிந்த இந்த நபர் சாகித்ய அகாதமிக்குள் எப்படியோ நுழைந்து விட்டார். இவர் பார்வையில் அண்ணா, கலைஞர், புரட்சிக்கவிஞர் போன்ற நாடறிந்த கலை - இலக்கியவாதிகள் எல்லாரும் எழுத்தாளர்களே இல்லை. அண்ணாவின் வாழ்க்கை வரலாற்றைச் சாகித்ய அகாதமி வெளியிட ஆர்வம் காட்டியபோது எதிர்ப்பு தெரிவித்தவர்களில் இவரும் ஒருவர். ஜெயகாந்தனைக்கூட இவர் தனக்குள்ள அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி ரத்து செய்துவிட முடியும் என்று கருதியவர். குறுகிய மனப்போக்கும், மார்க்கிய பெரியாரிய எதிர்ப்பில் ஊறிப்போன புத்தியும் கொண்ட சுந்தர்சாமி போன்றவர்கள் சமூகப் பொறுப்புள்ள தளங்களில் இடம்பெறுவது தவறானது. கண்டிக்கத்தக்கது. இருபது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக ஆதிக்க சக்திகளுக்குச் சேவகம் புரியும் ஒரு சுயநலக் குழுவில் சாகித்ய அகாதமியைப் பயன்படுத்தி தமிழ்ச் சமூகத்திற்குத் துரோகம் புரிந்து வருகிறது என்பதை வேதனையுடன் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சுந்தர்சாமி அகாதமியிலிருந்து பல்வேறு பொறுப்புகளைப் பறித்துக்கொள்வதற்கு, பொது உறவைப் பயன்படுத்துகிறவர். வெளிநாட்டுச் சிறுகதைகள் உள்ளிட்ட நான்கைந்து அகாதமிப் பொறுப்புகள் அவரிடம் உள்ளன என்று அறிகிறேன். புகழ் மிக்க எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தனைப் பற்றிய குறும்படம் எடுக்கும் பொறுப்பும், அவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அது தரமானதாக இல்லை. இதே பொறுப்பை பாலுமகேந்திரா, பாலச்சந்தர், லெனின் போன்றவர்களிடம் ஒப்படைத்திருக்கலாம். சுந்தர்சாமிக்கு உதவுவதற்காகவே எந்தவிதக் காரணமும் இல்லாமல் பொதுப்பணம் விரயமாக்கப்பட்டுள்ளது.” நந்தன் அக் 16-31 ல் சு.சமுத்திரம்.

சாகித்திய அகாதமி மூலம் தமிழ் எழுத்தாளர்களைப் பற்றிக் குறும்படம் எடுக்க சி.சு.செல்லப்பா, நகுலன், எம்.வி.வெங்கட்ராம், க.நா.சு. ராஜம் கிருஷ்ணன் ஆகிய ஜந்து நபர்களை முன்மொழிந்து சில வருடங்களுக்குமுன் இலக்கியவட்டத்தின்சார்பில்விண்ணப்பித்திருந்தோம். இன்று வரை இந்த சாவுகித்திய அக்காடம்மியிடமிருந்து எந்த வித பதிலும் வரவில்லை. ஆனால் சா.காவுக்கு மட்டும் ஜெயகாந்தனைப்பற்றிப் படம் எடுக்க அனுமதியும், கூடவே சிறுகதைகள் தொகுக்கும் பணியும் தரப்படுகிறது. ஜெயகாந்தன் இன்று காலையில் செத்தால் மாலைக்குள் அவரைப் பற்றிய ஒரு விவரணப்பட்டத்தைச் சாதாரண டி.வி நிருபரேகூட தொகுத்து அளித்து விட முடியும்.

ஆனால் பாவம் மேற்குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர்களில் ராஜம் கிருஷ்ணனைத் தவிர வேறு யாரைப் பற்றியும் அப்படிச் சலபமாக ஒரு குறும்படத்தை நாம் தயாரித்துவிட முடியாது. சி.சு.செல்லப்பாவைப் பற்றி டில்லியில் ஒரு நண்பர் தன் சொந்தச் செலவில் ஒரு குறும்படம் தயாரித்திருப்பதாகவும், நிதிப் பற்றாக்குறையால் அவர் அதனை முழுமைப்படுத்தாமல்வைத்திருப்பதாகவும் காலக்குறி இதழொன்றில் செய்தி படித்ததாக நினைவு. அந்த நண்பருக்கேனும் சாகித்திய அகாதமி வாய்ப்பு வழங்கியிருக்க வேண்டும். பாவம் செல்லப்பா செத்துப்போயேவிட்டார். நகுலன்செத்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஜெயகாந்தன் இன்னும் சிலகாலங்களுக்கு உயிரோடு இருக்கத்தான் போகிறார். இந்நிலையில் சாகித்திய அகாதமியின் பல வாய்ப்புகள் செல்லப்பிள்ளை சா.காவுக்கு மட்டுமே வழங்கப்படுவதன் ரகசியம் அல்லது அரசியல் என்ன என்பதே நமது கேள்வி.

அரசியல் அரங்கில் அரசியல் இடைத் தரக்களாகச் செயல்படும்சுப்ரமணியஸ்வாமியைப்போலவும், சந்திராஸ்வாமியைப் போலவும் தமிழக இலக்கிய அரங்கில் இடைத்தரக்களாகச் செயல்பட்டு வருகின்றனர். அதில் முதலிடம் சா.காவுக்கும் அடுத்த இடம் சு.ராவுக்கும்.

இவர்களது படைப்புகள் இவர்கள் நம்மிடம் உருவாக்கியிருக்கும் மரியாதைகளை படைப்புச் செயல்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்ட இது போன்ற செயல்பாடுகளின்மூலம்நம்போன்றவர்களின்நம்பிக்கையையும், மரியாதையையும் இழப்பதுடன் பரிதாபமாக அம்பலப்படவும் செய்கிறார்கள்.

சாவு கித்திய அக்காடம்மி விருதுக் கமிட்டி முதல் தமிழக அரசின் குறள் பீடை விருதுக் கமிட்டி வரை இதுபோல் நிறைய இலக்கிய இடைத்தரக்கர்கள் தமிழ் நாட்டில் தரகர் பணி புரிந்து வருகின்றனர். இதில் கொடுமை என்ன வென்றால் இதையே சா.கா மாதுரி ஆட்கள் முழுநேரப்பணியாகச் செய்துகொண்டிருப்பதுதான்.

- தரும.இரத்தின குமார்.

தெலுங்கில் தெளிர் சங்கரராவ்
தமிழில்-சாந்திராதத்.

□□

என்னை மன்னிப்பாயா?

□□

கண்ணா...?

என்னை மன்னிப்பாயா?

இளம் வெய்யிலில் எகிறும் காற்றாடி
மெலிந்த நதியில் தவழும் காகிதக் கப்பல்
மென் மழைச்சாரலில் விளையாடும்
கண்ணாமூச்சி

மாலையில் மணல் திட்டிகளில்

சிட்டுக் குருவி கூடுகள்

கட்டி மகிழ்ந்த உன் பால்யத்தை

கான்வென்ட் நிக்கருக்கு

பள்ளிக்கைகளில் திணித்து

உன் முதுகில் சுமையாகி

இருட்டுக் குகைக்குள் மந்தை மந்தையாய்

உன்னை ஓட்டிக்கொண்டிருப்பதற்காக...

வண்ணக் கனவுகளுடன்

பந்தய ஓட்டம் ஓடும் இச்சமுக்கத்துடன்

போட்டிபோடும் தவிப்பு...

ஆகாயத்தில் மிதக்கும் மின்னல் பல்லக்கில்

உன்னை ஊர்வலமாக்கும் தவிப்பு...

கழுத்துவரை நான் புதைந்துபோனாலும்

என் உள்ளங்கையில் உன்னை உயர்த்தி

உலகிற்கு உணர்த்த வேண்டுமென்ற

பரிதவிப்பு...

என்னை நான் துண்டுதுண்டாக்கிக்கொண்டு

ஓவ்வொரு துண்டும் ஓவ்வொரு கவளமாக

உனக்கு ஊட்டியிடவேண்டுமென்ற ஆதங்கம்...

என்னால் ஏறவியலாத படிகள் நீ ஏறும்போது

விழிகளில் துளிர்க்கும் ஆனந்தத்துளிகளுக்காக

நீ மீண்டும் தேடியெடுக்கவியலாத பால்யத்தை

பணயம் வைத்ததற்காக...

உன் வாழ்க்கையைக் கத்தரித்து

என் விருப்பத்திற்கேற்ற சட்டையாய்

தைத்துக்கொண்டிருப்பதற்காக...

கண்ணா... என்னை மன்னிப்பாயா?

□

சீறுகதை

அ. ஏக்பர்ட் சச்சிதானந்தம்

ஈக்களோடு சகவாசம்...

அந்த விரிந்த நீண்ட அறை, உயரமான

தேக்குமரக் கதவுக்குள் கர்ற்றுக் கசிவின்றி அடைக்கப் பட்டிருக்கிறது. தன் கனம் தாங்காத கதர்திரை ஒரு பெரிய கண்ணாடி ஜன்னலின் உட்புறம் முக்கல் முனகலுடன் அசைந்து கொண்டிருக்கிறது. இறுக்கமும், கடுகடுப்பும் இடைவெளியின்றி பதிவாகிக் கொண்டிருக்கும் முகத்துடன், கத்திவிளிம்பு மடிப்புக்கள் மின்னும் சஃபாரியில் அமர்ந்திருக்கிறார் தலைமையாசிரியர். "விதிமுறைகள் மீறப்படுவது எனக்குப் பிடிக்காது."

அழுத்தம் திருத்தமான அதிகாரக்குரல், அடைக்கப்பட்ட கதவுக்கு வெளியே பீறிட்டுப் பாய்கிறது. வார்த்தைகளின் தீவிரத் தாக்குதலால் நடுநடுங்குகின்றன கட்டடச் சுவர்கள்.

உலர்ந்து போன உடல்களுடன் தலைமையாசிரியர் எதிரே உட்கார்ந்திருக்கின்றனர் ஆங்கில ஆசிரியர், தமிழாசிரியர் மற்றும் எழுத்தர். கைகளை அவர்கள் மார்பில் இறுக்கமாகக் கட்டிக் கொண்டிருந்ததால், அழுத்தம் தாங்காது உடைந்துவிடுவோமோ என்று பேனாக்கள் பயந்து கொண்டிருக்கின்றன.

9. 16. 28

தலைமையாசிரியரின் ஆண்குறியிலிருந்து புறப்பட்ட ஈக்கள் ரீங்காரத்துடன் காற்றில் வளைந்து வளைந்து பறந்து, பின் மெல்ல ஆங்கில ஆசிரியரின் சொத்தைப் பற்களிலிருந்து கசிந்து

கொண்டிருக்கும் மஞ்சள் சலத்தின் மீது அமர்ந்து நக்கத் தொடங்குகின்றன. இன்னும் சில தமிழாசிரியரின் மூச்சை அடைத்துக் கொண்டிருக்கும் பச்சை சளிக் கொத்துக்கள் சூழ்ந்து கிடக்கும் நாசித் துவாரங்களை மொய்க்கின்றன. சிறிய புழுக்கள் நெளியும் எழுத்தரின் காது சீழில் வேறு சில ஈக்கள் தங்கள் கால்களை வேகமாய் இயக்கி, சீழில் நடனமாடத் துவங்குகின்றன.

தன் இரு கால்களையும் லேசாக ஆட்டிக் கொண்டிருக்கும் தலைமையாசிரியரின் தொடைப் பகுதியிலிருந்து படைபடையாக ஈக்கள் ஊற்று பேரால இன்னும் வந்தவண்ணமிருக்கின்றன. அறை முழுக்க ஈக்களின் 'ஸ்ஸ்...' என்ற இரைச்சலும் இறக்கைகளின் இயக்கமும், பெரிய கண்களின் தந்திரப் பார்வையும் நிரைந்திருக்கிறது.

"வெளியிலிருந்து வரும் கண்காணிப்பாளர்கள், பறக்கும் படை இவர்கள் யாரும் நம்மைக் குற்றம் கண்டுபிடிக்காதபடி எச்சரிக்கையுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும்."

அதீதபயபக்தியுடன் தலைமையாசிரியரின் வார்த்தைகளை உள்வாங்கிக் கொண்ட எழுத்தரின் கைகள் இறுக்கி, பேனா உடைந்து மை கசியத் துவங்குகிறது மார்பெங்கும்.

9.29.01

"காலந் தவறாமை எனக்கு முக்கியம். முதல் பெல் எத்தனை மணிக்கு?"

"9.45ங்க ஐயா."

எல்லோரும் கைளைப் பார்க்கின்றனர். எலக்ட்ரானிக் கைக் கடி காரங்கள் ஒரே எண்களால் உரையாடிக் கொண்டிருக்கின்றன.

"9.45க்குத்தான் மாணவர்கள் உள்ளே வர கேட்க திறக்க வேண்டும். 10.00.00 மணிக்கு செகண்ட் பெல். ஒரு ஈ காக்கை கூட அதற்குப் பின் அனுமதிக்கப் படக்கூடாது."

ஈக்கள் தங்கள் தலைகளை உயர்த்தி அவரை உற்று நோக்குகின்றன.

"ஐயா... 10.15வரை மாணவர்களை உள்ளே அனுமதிக்க அரசு விதிமுறை இருக்கிறது."

ஈக்கள் ஆமோதிக்கும் வகையில் தலையாட்டுகின்றன.

"அப்படியா. சரி. 10.15.00 க்குப்பின் ஒரு ஈ

காக்கைகூட உள்ளே வரக்கூடாது. மீறுபவரை தூக்கி வெளியே எறியுங்கள்.”

ஈக்கள் சீழ் படிந்த இறக்கைகளுடன் கோபம் மிகுந்த ரீங்காரத்துடன் அறையை விர்விர்ரென்று சுற்றுகின்றன. சிறிது நேரத்தில் அவை பல்வேறு குழுக்களாகப் பிரிந்து அந்த நால்வரையும் வெவ்வேறு வளையங்களில் வேகமாகச் சுழன்று கொண்டிருக்கின்றன. இறக்கைகள் மின்னல் வேகத்தில் படபடத்துக் கொண்டிருப்பதால், காற்று இம்மிகள் அச்சத்துடன் அவற்றின் இலக்கத்திற்குத் துணைபோய்க் கொண்டிருக்கின்றன.

“என்ன அது,ஈ?” தலைமையாசிரியர் குரலில் இருந்த அதிர்ச்சியால் மற்றவர்கள் திடுக்கிட்டுத் தங்கள் முகங்களைத் தடவுகின்றனர். சீழ் குடித்த போதையில் மயங்கிக் கிடந்த சில ஈக்கள் சுதாரித்துக் கொண்டு, விர்ரென்று மேலே பறக்கின்றன. வலம் வந்து கொண்டிருக்கும் ஈக்கள் அப்போதுதான் அவர்கள் கண்களில் தென்படுவது போல் பார்க்கின்றன. நாற்காலிகளை நகர்த்திவிட்டு, வேகமாய் அவைகளை அடிக்க ஓடுகின்றனர். தந்திரமும், லாவகமும் கற்றுக் கொண்டிருந்த ஈக்களிடம் அவர்கள் முயற்சி பலிக்கவில்லை. அவர்கள் கரங்களில் சிக்கிவிடுவது போல் போக்கு காட்டி, பின் சடாரென்று விலகி, விரல்களுக்கு இடையே பறந்து மறுபுறம் நடுவிச் சென்றுவிடும். இன்னும் சில அவர்கள் தலைகளைச் சுற்றிச் சுற்றிப் பறந்து, தலைகளை அங்குமிங்குமாகத் திரும்பவைத்து, கழுத்துச் சுளுக்கை ஏற்படுத்தி விடுகின்றன. எழுத்தர் இடதுபுறம் திரும்ப முடியாத கழுத்துடன் இருக்கைக்கு வருகிறார். ஆங்கில ஆசிரியர் கால்களுக்குக் கீழ் தாங்கள் அவரிடம் உறிஞ்சிய சீழைக் கக்கி, ஒரு படலத்தை ஏற்படுத்தி, அதில் அவரை வழுக்கி விழச் செய்கின்றன. சொத்தைப் பல் உடைந்து மேஜைக்குக் கீழ் ஓடி மறைகிறது. கைக்குட்டையை வாயில் திணித்தபடி அவர் நாற்காலியில் விழுகிறார். தமிழாசிரியர், “நீவீர் எம்மிடம் தப்பிக்க இயலாது”, என்ற வீர முழக்கத்துடன் தன் வேஷ்டியை ஒரு கையால் பிடித்தபடி ஓடுகின்றார். ஈக்களை அடிக்க சங்க இலக்கிய புத்தகம் தடமனமாக மற்றொரு கையில். அவர் குரலுக்கு ஈடாகத் தம்குரலை உயர்த்திக் கொண்ட ஈக்கள் சங்க இலக்கியப் புத்தகத்தின்

மீதே உட்கார்ந்துகொண்டு, தமிழாசிரியரைப் பார்த்து நகைக்கின்றன. அவமானம் தாங்காது, சட்டெனத் தம் போராட்டத்தை நிறுத்திக் கொண்டு, புன்சிரிப்பை வரவழைத்துக் கொண்டு தம் இருக்கையில் அமர்கிறார் தமிழாசிரியர்.

இவர்களின் தோல்வியால் மிகவும் கோபமடைந்த தலைமையாசிரியர், “எங்கே அந்த மாடசாமி? ஈக்களை உள்ளே அனுமதிக்காதே என்று எத்தனை முறை சொல்வது... டேய் மாடசாமி” என்று கத்துகிறார்.

பெரும் சபத்ததுடன் ரெட்டைக் கதவைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே நுழைகிறான் மாடசாமி, மண்டையைச் சொறிந்தபடி.

“இந்த ஈக்கள் எப்படி உள்ளே வந்தது? மாடசாமி கோணலாகத் தலையைச் சாய்த்துச் சிரிக்கிறான்.

“இந்த ஈக்கமுதை உங்க மேல இருந்துதாங்கயா வருது.”

தன் ஆண்குறியை தொடைகளால் அழுத்தியபடி அதிர்ச்சியுடன் அவனைப் பார்க்கிறார் தலைமையாசிரியர். ஈக்கள் பறக்கும் வேகத்தைக் குறைத்துக் கொண்டு அவனைக் கவனிக்கின்றன.

“அது உனக்கெப்படித் தெரியும்..?”

“அதாங்கயா கதவு ஓட்டை வழியா பாத்தேங்க.”

“கதவுல ஓட்டை இருக்கா? மைகாட், உடனே கதவை மாற்ற வேண்டும். இடியட், ஈக்களை வெளியே துரத்து.”

“எங்க துரத்தரது...” என்று முனகியபடி மேஜைக்குக் கீழே குனிகிறான். அறைக்குள் சுற்றிக் கொண்டிருந்த ஈக்கள் எங்கெல்லாம் தங்களைப் பதுக்கிக் கொள்ளும் என்பது இவனுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. தலைமையாசிரியர் ஆண்குறியைச் சுற்றி அடை அடையாக ஈக்கள் அப்பிக் கிடக்கின்றன. சன்மமான குரலில் எல்லா ஈக்களின் ரீங்காரமும் இணைந்து, “ஸ்ஸ்...” என்ற மிகுந்த பகையுணர்வுடன் கூடிய பயமுறுத்தும் ஒற்றை உரையாடலாய் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அரித்து எடுக்கப்பட்ட தொடை, ஆண்குறி சதைகளின் சீழ் சிவப்பும், மஞ்சளாமாய் ஒழுகிக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் தன் நாசியை அழுத்தி, முகர்ந்தது போன்ற சகிக்க முடியா நாற்றத்துடன், “ம்... ஐயோ...” என்று ஓலமிட்டபடி மேஜைக்கு வெளியே தலையை நீட்டுகிறான்.

“என்ன முகம் சுழிக்கிராய்?” என்று விழைகிறார் தலைமையாசிரியர்.

“ஒன்னுமில்லிங்க. சென்ட் வாசனை எனக்கு ஆவாதுங்க, அவ்ளோதான்.”

மீண்டும் இவன் மேஜைக்குக் கீழே குனிகிறபோது ஈக்கள் மாயமாய் மறைந்திருக்கின்றன.

எழுந்து, அறையின் மர அடுக்குகளில் சின்னதும், பெரியதுமாய் வரிசையாக அடுக்கப்பட்டிருக்கும் பாட்டில்களுக்கு அருகில் சென்று உற்றுப் பார்க்கிறான். உள்ளே ஒளிந்து கொண்டிருக்கும் ஈக்கள் இவனைப் பார்த்து அசிங்க அசிங்கமாகச் சபிக்கின்றன. பாட்டிலில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மூளைகள் இவன் ஸ்பரிசம் பட்டதும், திடுக்கிட்டு ஃபார்மலின் திரவத்திற்குள் தங்களை ஒடுக்கிக் கொண்டு, வெறுப்பை உமிழும் வகையில் காற்றுக் குமிழிகளை வெளியேற்றிக் கொண்டே இருக்கின்றன. பல கடல்களுக்கும், மலைகளுக்கும் அப்பாலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட மூதாதையர்களின் முழு மூளைகளும், அரைகுறை மூளைகளும் அந்தப் பாட்டில்களில் அடக்கம். இவற்றைச் சிதைத்து விடாமல் பத்திரமாய்ப் பாதுகாப்பதுதான் தங்கள் தலையாயப் பணிகளில் ஒன்றாகத் தலைமையாசிரியரும், மற்றவர்களும் கொண்டிருக்கின்றனர். புதிய ஈக்களை இந்த மூளைகள் பிரசவிக்கும் கதைகளையும் இவன் அறிந்திருக்கிறான்: மூளைகளின் சூங்கிலித் தொடர் பிரசவங்கள் இருக்கும்வரை, ஈக்களை மட்டும் அழிப்பதால் எந்தப் பயனும் ஏற்படப் போவதில்லை என்ற உண்மை இவனுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. ஈக்களின் உற்பத்தி ஸ்தானமாய் இருக்கும் இந்த ஃபார்மலின் மூளைகளை அழித்து, கண்காணாத இடத்தில் எளித்துச் சாம்பலாக்கி விடவேண்டும் என்ற தீராத ஆத்திரம் இவனிடம் இருக்கிறது. மூளைகளைப் பற்றிய மாற்றுக் கருத்துக் கொண்டவர்களாக அவர்கள் இருக்கும்வரை இது சாத்தியமில்லை என்று இவனுக்குத் தோன்றுகிறது.

ஈக்களின் நடமாட்டம் அறையில் வெளிப்படையாக இல்லையெனத் தெரிந்ததும் மிக வேகமாய்த் தம் சுழலும் நான்காலியில் சுழன்று எதிரில் அமர்ந்திருந்தோரைப் பார்த்துத் தலைமையாசிரியர் கேட்கிறார்.

“உங்கள் மூளைகள் தற்போது எங்கிருக்கிறது?”

இந்த வினாவை அடிக்கடி எல்லோரிடமும் எழுப்பி, மாற்றம் ஏதும் ஏற்படவில்லை என்பதை ஊர்ஜிதப் படுத்திக்கொள்வது அவர் வழக்கம்.

“திருவிாழக்கள், காலட்சேபம் மற்றும் பட்டிமன்றங்களில் ஒலிபெருக்கிகள் செய்வதற்கு என் மூளையை அளித்திருக்கின்றேன் ஐயா. மேலும் மொழி இயந்திரம் விரைவாய் மதிப்பெண்களை உற்பத்தி செய்ய எம் மூளையிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட உயவு எண்ணெய் அவ்வியந்திரத்தில் சிறப்பாகப் பயன்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது ஐயா.”

“மொழிக்கூகைக்குள் தலைகுனிந்தவாரே நடந்து செல்ல குறுக்கு வழிகள் கண்டுபிடிப்பதற்கும், நடந்து செல்கையில் பிசகு ஏற்படின், அவர்கள் தலையில் எந்திரக் கல்லைக் கட்டித் தலைகுனிவை அதிகப் படுத்துவதற்கும் என் மூளையைத் தந்திருக்கிறேன் சார்.” ஆங்கில ஆசிரியரின் தொனியில் ஒலித்த கர்வமும், அதிகாரத்தனமும் மாடசாமியை எரிச்சலடையச் செய்கிறது.

“ஆக மொத்தத்துல உங்க மூளை உங்க தலையில் இல்ல. ஐயா நம்ம எழுத்தர் ஐயா மூளைங்க தட்டச்சு ரிப்பன் மையா ஜோராக ஒர்க்அவுட் ஆவுதுங்க. பெருமூளை நரம்புகள் கோப்புகள் கட்டும் கயிறா என்னமா யூஸ் ஆவுது தெரிமா?”

“அதிருக்கட்டும். உன் மூளை எங்கே?” இடியாய்த் தாக்குகிறது தலைமையாசிரியர் கேள்வி. மாடசாமி ஒரு நிமிடம் தடுமாறினாலும் சுதாரித்துக் கொள்கிறான்.

“எனக்கேதுங்கய்யா மூளை? அத்தத் தூக்கிக் கடாசி ரொம்ப நாளாச்சிங்க”

தன்னிடம் மூளை இருக்கும் ரகசியத்தைக் காப்பாற்றுவது சற்று கடினமாகவே இருக்கிறது. இதயத்திற்கு நேர்ப்பின்னால் மூளையை ஒளித்து வைத்திருப்பதால் அவர்களின் கழுக்குக் கண்களுக்கும், ஈக்களின் கண்களுக்கும் தப்பிக்க முடிகிறது. ஈக்களுக்கு நிச்சயம் தெரிந்துவிடக் கூடாது. தமிழாசிரியரின் இதயம், அவர் மூளை சுரந்த பாலை ஒரு ஊற்றைப் போல் எல்லோருக்கும் ஊட்டிக்கொண்டிருந்து, இந்த

ஈக்களுக்கு முலைப்பால் ரகசியம் தெரிந்ததும் மூளையை அகற்றிவிட்டது மட்டுமின்றி, இதயத்திற்குள்ளும் கற்களைப் போட்டு அடைத்து விட்டன. ஆங்கில ஆசிரியரைப் பொறுத்தவரை இதயம் இல்லாததால் பால் சுரக்கும் வாய்ப்புகள் இல்லை. இந்த மூளை உற்பத்தி செய்யும் சில போதைப் பொருட்களின் காரணமாகவே அவர் மூளைக்கு அதிக மவுசு இருக்கிறது. இந்த மவுசை ரகசியமாக எல்லா இடங்களிலும் ஈக்கள் பரப்பிக்கொண்டிருக்கின்றன.

மூளை பாட்டில்களைப் பற்றி மாடசாமி செய்த ஆராய்ச்சியின் முடிவில் ஒரு விஷயம் தெரிய வந்திருக்கிறது. மூளைகளில் உற்பத்தியாகும் ஈக்கள் தம் வளர்ச்சிப் பருவத்திற்குத் தேவையான போஷாக்கை தலைமையாசிரியரின் ஆண் குறியிலிருந்துதான் எடுத்துக் கொள்கிறது. இதன் பயனாகத் தலைமையாசிரியரின் இதயம், மூளை இவை இரண்டிலும் தமது படையை நிறுத்தி அவற்றின் இயக்கத்தைத் திறம்படக் கவனித்துக் கொள்கின்றன ஈக்கள் என்ற உண்மையைச் சில நாட்களுக்கு முந்தான் மாடசாமி கண்டுபிடித்தான்.

“மூளை பாட்டில்களை நன்றாகத் துடைத்துவை. ஊதுபத்திகள் வேண்டும். அறை முழுக்க சுகந்த வாசனை நிரம்பி வழிய வேண்டும்.” பக்திப் பெருக்குடன் கண்களை மூடியபடி தலைமையாசிரியர் பேசுகிறார்.

9.28.08

இவன் ஊதுபத்திகளைப் பொருத்தியதும், வெண்புகை சோம்பல் முறித்தபடி எழுகின்றன. ஈக்கள் போதையேறி புதுத்தெம்புடன் மூளைகளின் மேல் நடனமாடுகின்றன. அவர்கள் நால்வரும் மூளை பாட்டில்களுக்குமுன் தலை வணங்கிவிட்டு வெளியேறுகின்றனர் பின் தொடரும் ஈக்களுடன். கூடிய சீக்கிரத்தில் இந்த பாட்டில்களை உடைத்தே தீருவென் என்று சபதம் எடுத்துக் கொள்கிறான் மாடசாமி.

9.29.01

அறைகளின் தூய்மையைப் பரிசோதிக்க தமிழாசிரியரும், ஆங்கில ஆசிரியரும் பிரிந்து செல்கின்றனர். ஆங்கில ஆசிரியர் சென்ற

அறைகளில் தரை மிகத் தூய்மையாக இருந்தாலும், கூரையில் வெளவால்களும், கோட்டான்களும் ஒட்டடையில் தலைசாய்த்தபடி மௌனமாகத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு அறையின் கரும்பலகையில் போடப்பட்டிருக்கும் சிறிய கோட்டை அழித்துவிட்டு, கீழே கிடக்கும் சிட்டுக்குருவி இறகொன்றை முறித்துக் கசக்கி வெளியே எறிகிறார். அழுக்காக இருந்த 18, 19, ஆம் எண் பெஞ்சுகளை துடைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது சற்றும் எதிர்பாராத விதத்தில் ஒரு பையனின் சோகமுகம் அங்கு தோன்றுகிறது. துடைக்கத் துடைக்க முகம் தெளிவாகிக் கொண்டே வருகிறது. அவன் அச்சடித்த சுருள் சுருளான நீண்ட ஆங்கிலக் காகிதத்தைக் காது வழியாக உள்ளே திணித்துக் கொண்டிருக்கிறான் முக்கலும் முனகலுமாக. பற்களும், நாக்கும் இல்லாத உறுப்பாக இருக்கிறது வாய். உற்று நோக்குகையில் துண்டிக்கப்பட்டுக் கிடக்கிறது. கண் இருந்த இடத்தில் பெரிய பள்ளம் இருட்டாக. அவன் தலை விகார வடிவத்துடன் பெருத்துக்கொண்டே போகிறது. இன்னும் தாமதித்தால் சக்குநூறாக வெடித்து விடுமோ என்ற அச்சத்தில் அவர் வெளியே ஓடுகிறார்.

தமிழாசிரியர் தனக்கு 20ஆம் எண் பெஞ்சில் இதேபோன்ற அனுபவம் ஏற்பட்டதாகக் கூறுகிறார். ஆனால் காகிதங்கள் என்னவோ தமிழில் இருந்ததாகவும், வாயின் வழியேதான் காகிதங்கள் திணிக்கப் பட்டதாகவும், வெளியே தொங்கிக் கொண்டிருந்த நாக்கு தன் சுய அடையாளம் இழந்து, விகாரமாய் வீங்கிப்போய்ச் சகிக்க முடியாத நாற்றத்துடன் காணப்பட்டதாகவும், தன்னைப் பார்த்ததும் ஈக்கள் நாக்கின் அடியில் போய் ஒளிந்து கொண்டதாகவும், தன் நாக்கை எங்கே ஈக்கள் தாக்கிவிடுமோ என்ற அச்சத்துடன் வாயைப் பொத்திக் கொண்டு வெளியே ஓடி வந்ததாகவும் கூறுகிறார். தமிழாசிரியர் நாக்கு ஏற்கெனவே சீழ்ப்பிடித்திருப்பது ஆங்கில ஆசிரியருக்குத் தெரியும்.

9.45.00

முதல் மணி அடித்ததும் மாணவர்கள் உள்ளே விரைகின்றனர். மூளையில் தற்காலிகமாகப் பதித்து வைத்திருக்கும் எழுத்துக்கள் நழுவிவிடாது இரு கைகளில்

தாங்கியபடி. அவர்களின் தலைகளுக்கு மேல் வீர்வீர்ரென்று ஈக்கள் கூட்டம் பறந்து செல்வதை மாடசாமி பார்க்கிறான்.

10.00.00

கூர்வாள்களுடன் வினா எழுத்துக்கள் மாணவர்களை முறைத்துக் கொண்டு நிற்கின்றன. வழிப்பறி செய்யும் திருடனாக. நடுக்கத்துடன் தங்கள் மூளைகளிலிருந்து எழுத்துக்களை ஒவ்வொன்றாக உருவி, தாள்களில் அடுக்கிவைக்கின்றனர். எழுத்து அடுக்கப்படல் தாமதப்படும்போதெல்லாம் ஆக்ரோஷமாகக் கூர்வாட்களால் குத்தப் படுகின்றனர். வலிதாங்காது ஓலமிட்டபடி பலங்கொண்ட மட்டும் எழுத்துக்களை மூளையிலிருந்து பிடுங்கி எடுக்கின்றனர். சீழ்ப்படிந்த குருதி அறையெங்கும் பீச்சியடிக்கிறது. வெளவால்களும், கோட்டான்களும் குருதி குடித்து போதையில் கும்மாளமிடுகின்றன. இந்த எழுத்துக்களும் மாணவர்களின் வேதனைக் குரலில் குரூர சந்தோஷம் கொண்டு, மூளையின் ஆழமான இருட் பிரதேசங்களில் தங்களை மறைத்துக் கொண்டு ஆடுகின்றன. இதனால் மிதமிஞ்சிய கூர்வாள் குத்துக்களுக்கு உள்ளாகிறது மூளை. ரத்தம் வழியும் உடல் முழுக்க ஈக்கள் கீர்த்தனம்பாடி குருதி சுவைக்கின்றன. தண்ணீர் பானை வைக்க வரும் மாடசாமி இக்கோரக் காட்சியால் கோபமடைந்து "கம்மனாட்டிக" என்கிறான்.

10.15.01

பெருந்தினால் காலதாமதப் படுத்தப்பட்ட ஒரு மாணவன் கேட்டுக்கு வெளியே பலாத்காரமாகத் தூக்கியெறியப்பட்ட போது அவனைச் சுற்றி ஈக்கள். தங்கள் கால்களில் ஓட்டிக் கிடந்த சளி, சீழ், மலம் துணுக்குகளை ஆசைதீர அவன் மீது கொட்டித் தீர்க்கின்றன.

10.45.26

வராந்தாவில் நடந்து சென்று கொண்டிருந்த தலைமையாசிரியர் கண்களுக்கு தரையிலொரு காகிதம் தென்படவே,

அருகிலிருந்த அறைக்குள் நுழைந்து, "இந்த பிட்டை வெளியில் எறிந்தவன் யார்?" என்று கோபத்துடன் கேட்கிறார். இரத்தத்தைத் துடைத்தபடி கலவரத்துடன் பார்க்கின்றனர் மாணவர்கள். ஈக்களின் முகங்களில் வியப்பு.

கைகளைப் பின்புறம் கட்டியபடி வெளியே வந்தவர் அந்தக் காகித்தை நெருங்குகிறார். காகிதத்தைச் சுற்றி ஈக்கள்.

"ஐயா, அது பிட்டில்லீங்ககோட்டானோட பீங்க" அசரீரி போல் மாடசாமியின் குரல்.

மிகுந்த அவமானமும், அருவருப்பும் கொண்டவராக "அதை உடனே அப்புறப்படுத்து", என்று கோபத்துடன் ஆணையிடுகிறார். "ஈயும், பீயும் ரெட்டைக் குழந்தைக. நாம் ஏன் அத்த பிரிக்கனும்?" என்று முணுமுணுத்தபடி விளக்குமாறைத் தேடிச் செல்கிறான் மாடசாமி.

11.27.13.

அரசு அதிகாரியுடன் தலைமையாசிரியர் தேநீர் அருந்தும்போது அவர்களின் மறைவிடங்களில் அமர்ந்தபடி உரையாடலை ஈக்கள் ஓட்டுக் கேட்கின்றன. பழங்கால கூர்வாள்களுக்குப் பதிலாக, அதிநவீன இயந்திரத் துப்பாக்கிகளை (தொடர்ச்சியாக பல குண்டுகள் செலுத்தும்) வினாக்களாக பயன்படுத்துவது குறித்தும், அடிக்கடி தேர்வுகள் வைப்பதன் மூலம் எழுத்துக்களை மூளையிலிருந்து பெயர்த்தெடுக்கும் வேகத்தை அதிகப்படுத்த முடியுமென்றும், அதன் ரகசியம் -

1) அடிக்கடி எழுத்து பெயர்த்தெடுப்பால் மூளையின் கடினத் தன்மை குறைந்துவிடும்.

2) மூளை மரத்துப் போவதால் எழுத்துக்களை செருகல் - உருவல் பணி வலியின்றி நடக்கும் என்றும் சதித் திட்டம் தீட்டும் ரகசியத்துடன் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆமோதிக்கும் விதத்தில் தங்கள் குத்தத்தை ஆட்டுகின்றன ஈக்கள். அரசின் புதிய திட்டத்தின்படி பழைய மூளைகளின் பகுதிகள் புதிய பாட்டில்ல்களில் எல்லா பள்ளிகளுக்கும் அளிக்கப்பட இருப்பதாகக் கல்வி அதிகாரி கூறியபடி ஈக்கள் பலமாகக் குதங்களை ஆட்டுகின்றன

"ஐயா ஈங்கயா... என்று திடீரெனக் காதருகே மாடசாமி குரல் கேட்டதும் தலைமையாசிரியர் திடுக்கிட்டுத் தேநீர் கோப்பையைத் தவற விடுகிறார். மாடசாமி அருவருப்புடன் அவர்களைப் பார்க்கிறான். சில ஈக்கள் அவர்கள் தொண்டையைத் தாண்டி மெதுவாக உள்ளே சென்று கொண்டிருப்பது புடைத்த கழுத்துப் பகுதியில் தெரிகிறது.

11.32.28 - 12.25.05

பறக்கும் படையைச் சேர்ந்த மூவர் ஒவ்வொரு அறையாகப் பதுங்கிப் பதுங்கி நுழைகின்றனர். உள்ளங்கையில் ஒளித்து வைத்திருக்கும் காகித டிடெக்ட்டர்களின் உதவியுடன் ஒவ்வொருவன் உடலையும் நுட்பமாகத் தடவுகின்றனர். ஆனால் மூளையிலிருந்து வழிந்து கொண்டிருக்கும் குருதி டிடெக்ட்டர்களைச் செயலிழக்கச் செய்கின்றன. ஒரு பெண் பறக்கும் படைக்காரர் ஒருவரின் கால்ச்சட்டைப் பைக்குள் கைவிட்டபோது, விரைத்த குறி கையில் மோதவே வெளிறிய முகத்துடன் கையை உருவிக்கொண்டு அடுத்தவனிடம் செல்கிறார்.

சில ஈக்கள் அவர்களின் வியர்வை நாற்றமெடுக்கும் அக்குள்களை நக்கிக் கொடுக்கின்றன. இன்னும் சில ஈக்கள் குருதி தோய்ந்த தங்கள் கால்களால் அவர்களின் உதடுகளைத் தடவிக் கொடுத்து குருதி நிரப்புகின்றன. தங்கள் நாக்குகளால் சப்புக் கொட்டியபடி வெளியேறுகின்றனர் பறக்கும் படையினர்.

1.03.01

அமுகிய இரத்த வாடை வீசும் பிய்த்து எடுக்கப்பட்ட எழுத்துக்களைத் தூக்கியபடி மைய அரங்கிற்கு வரும் கண்காணிப்பாளர்கள் எழுத்துக்களின் மீது முத்திரை குத்துகின்றனர். ஈக்களின் மொய்ப்பை யாரும் கண்டு கொள்ளவில்லை.

தலைமையாசிரியர் இருபுறமும் ஆங்கில - தமிழாசிரியர்கள் அசையாது நிற்கின்றனர். ஒரு

கண்காணிப்பாளர் ஒழுங்கு படுத்தப் பட்ட தாட்களுடன் தலைமையாசிரியரிடம் வருகிறார். தாட்களை வாங்கி, ஒவ்வொன்றையும் உன்னிப்பாக கவனித்துக் கொண்டிருக்கையில், திடீரென ஒரு சிறு காகிதம் உள்ளிருந்து பறந்து ஊஞ்சல் போல் ஆடி ஆடிக்கீழே விழுகிறது. எல்லோரும் பயத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில், "நம்ம தமிழ் வாத்தியாரு எய்தின பிட்டு" என்று மாடசாமி உற்சாகமாய்க் கத்துகிறான். தமிழாசிரியர் முகம் வெளிறிப் போகிறது. யாரும் எதிர்பாராதபோது எங்கிருந்தோ கிளம்பிய ஈக்கள் கூட்டமாகச் சென்று காகிதத்தின் மீதிருந்த எழுத்துக்களைப் பெயர்த்து, விரரென்று பறந்து செல்கின்றன.

காகிதம் துடைத்துப் போட்டதுபோல் தூய்மையாக இருக்கிறது இப்போது.

"ஓயிட் பேப்பர்" என்கிறார் ஆங்கில ஆசிரியர்.

"வெள்ளைத்தாள்" என்கிறார் தமிழாசிரியர்.

"வெறுந்தாள்" என்கிறார் தலைமையாசிரியர்.

"அடப்பாவினா" என்கிறான் மாடசாமி.

அறைமுழுக்கத் திடீரென படை படையாக ஈக்கள் பறந்து வந்து எல்லா இடங்களையும் ஆக்கிரமிக்கத் துவங்குகின்றன. □

சென்னையில்

சமவெளி கிடைக்குமிடம்

நியூ புக்லேண்ட்ஸ்

52-சி. வடக்கு உஸ்மான் ரோடு,
(கீழ்தளம்)

ஏ ஆர் ஆர் கட்டிடம் எதிரில்
திருநகர்,

சென்னை 17.

“கவிதை→சிறுகதை→நாவல்→
புகழ்-பரிசு-பீடம்→
பீடாதிபதி→
என்பதாக இல்லாமலும்...”

- இலக்குமி குமாரன் ஞானதிரவியம்

காற்றில் சுழன்றாடும் ஆடைகட்டி
நீண்ட கருஞ்சடை
முதுகில் குதிரையேற்றக்குதிபோட
பாரதி படிக்காமலேயே
கணீரென்று பேசி, வெடிப்புறச் சிரித்து
வெளியெங்கும் 'ஐல்' எனப் பறந்து
கிடந்ததனை
எண்ணியெண்ணி விம்மி...
பதினாறு முழம் உடுத்தி
தோட்டுமாட்டல்களைக் கழட்டி வைத்து
டாலர்ச் சங்கிலியை
ஐக்கெட்டுக்குள் தள்ளிவிட்டு
லேசாகக் குனிந்து நிறுவனப்பட்டது
மாதிரி
உறைடைக்கு வரலாமென்று
உரைக்கப்படுகிறதெனக்கு.

பொய்களைக் கூட்டிவந்து
கால்தூக்கி நெற்றியடித்து
புளியமரத்தடியில் போட்டுடைத்து,
'என்னைக்கட்டிக்கிறயா' கேட்டதுகளைப்
'பளார்'படுத்தி,
பாவாடையை மடித்துக் கட்டி ஏரோட்டி,
தண்ணிமடைத் தகராறில்
இல்லாத முஷ்டி உருட்டி,
குறுமுலை வளர்ச்சிக்கஞ்சி
கூன்போடாமல்
மின்னலாய்ப்பிளந்தெறிய
இன்னும் முடியும் இனியும் முடியும்
என் கவிதைகளால்.

வயதாவதும் வளர்ந்து முடிப்பதும்
ஈன்றபின் நெகிழ்ந்து குழைவதும்
இதுபோதுமென
இன்னொன்று செய்து பார்ப்பதும்
கவிதைகளுக்கில்லை உலகமெங்கும்...

ஒன்றை நிறுத்தி
ஒன்றைக் கழிக்கவியலாதுபோலவே
ஒன்றையடக்கி
ஒன்றைப் படைக்கவியலாது...
காலப்ரவம் கவிதைக்கில்லை
குத்திரத்தேக்கம் தொடர்ந்து
கவிதையை.

நாட்களைக்குடித்துக்கழிக்காமல்
வயிற்றோடிறுக்கி உப்பிப்பெருப்பேன்
ஒன்றாகி...
காலமாகிப்போகாது
காலமாக ஆகிப்போவேன்
காண்.

ஈ.ரா||.ரா

தமிழ் இனி 2000 சில பதிவுகள்

ஒரு வழியாக தமிழினி 2000 நடந்து முடிந்தது. நூறாண்டு தமிழிலக்கியத்தை ஏதோ ஒரு உடங்குத்தனமாக அளவுகோல்கள் கொண்டு மூன்று நாட்களுக்குள் கட்டுரையாகப் படித்துத் தள்ளினார்கள். இவ்விதமான 'மெகா' விழாக்கள் ஆதரிக்கப்பட வேண்டுமா? வேண்டாமா? என்ற பிரச்சனைகளுக்கிடையில் நமது தமிழ்ப் பத்திரிக்கைகள், தொலைக்காட்சி, வானொலி போன்றவை இவ்வளவு எழுத்தாளர்களும் அறிஞர்களும் கலந்து கொண்ட விழாவை அதிகப்பட்சமாகப் புறக்கணித்தது என்பது ஆச்சரியமாகவும், வருத்தமாகவும் இருந்தது. இவ்வளவு பணத்தைக் கொட்டியும் எதுவும் அசையவில்லை என்பது, வெகுஜனப் பத்திரிக்கைகளின் 'மனோதிடத்தை'யும் காட்டுகிறது.

பெரும்பாலான கட்டுரைகள் பள்ளிக்கூட கம்போடுஷிஷன் பாணியில் வாசிக்கப்பட்டது அனுப்பைத் தந்தது. 'நிறப்பிரிகை' இதனை கும்பமேளா என்றது. இந்தக் கும்பமேளா நெரிசலில் சிக்கிச் செத்துப் போனது வலுவான விமர்சனங்களும், முனைப்பான கருத்துக்களும் தான்.

பிரம்மாண்டங்கள் ஒருபோதும் படைப்புநவாக்கத்திற்குக் குணப்போகாது என்பது மறுபடியும் நிரூபணமானது.
ஆர். ஆர். சீவினாசர். நவீன முரசு அக்.2000

கந்தர ராமசாமியும் அவரது புதல்வர் கண்ணனும் நன்றாகத் திட்டமிட்டுக் கூர்மையாக வேலை செய்து இந்தச் சாதனையைப் புரிந்துள்ளனர். வாசித்த கட்டுரைகள், ஆற்றிய உரைகள் எதுவும் புதிய படைப்புகளுக்கு நெளிவான பாதை அல்லது உந்து சக்தி அமைத்ததாகச் சிறிதும் தெரியவில்லை. ... **தன் படைப்பு தவிர்ந்த இப்பிரம்மாண்டப் பணியால் கந்தர ராமசாமியுக்கு உலகெங்குமுள்ள சபிழர்களால் ஆசிகம் வாசிக்கப்படும் வாய்ப்பு நேர்ந்துள்ளது நிகர்சனம். இதை அவருக்கான ஊதியமாகக் கொள்ளலாம்.** ...கந்தர ராமசாமி ஜீன்ஸ் போட்டு நவீன சட்டையை இன் மண்ணி டி.பி. பண்ணப்பட்ட குறுந்தாடியோடு இருந்தது பொலிவாகத்தான் இருந்தது. ஆனால்... 'வயது ஆக ஆக சில ஆரவாரங்கள் உதிர்ந்து பக்குவப்பட்ட மனநிலைக்கு மனிதன் வரவேண்டும். ஆனால் ஜெயகாந்தனுக்கு அந்த மனநிலை இன்னும் வரவில்லை...' என்று பத்துப்பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் க.ரா பேச்சின் போது குறிப்பிட்டது நினைவுக்கு வர அதிர்ச்சியாக இருந்தது. ...நிறப்பிரிகைக்காரர்களின் சிறு பிரகரம் பரிசீலிக்கப்படவேண்டியதே. **தனுஷ்கோடி நாமசாமி. நாமரை அக்.2000**

இந்த மாநாட்டில் கலந்துகொள்ளாதவர்கள் அதுகுறித்து வருத்தப்பட வேண்டாம். தமிழ் இனி என்று தலைப்பிடப்பட்ட இம்மாநாட்டில் வாசிக்கப்பெற்ற கட்டுரைகளின் 99% பகுதிகள் சென்ற நூற்றாண்டு இலக்கியங்களை மட்டுமே பேசின. இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாட்டுக்குரிய அமைதி இவ்வாமல் ஒரு கல்யாண மண்டபத்தைப் போல சலசலப்பு போக்குவரத்துகளும் இருந்தன. புத்தகக் கடைகளை கவனிப்பதற்கும் நண்பர்களோடு பேசுவதற்குமே மாநாடு பெரிதும் பயன்பட்டது. **இக்கனைய மாநாட்டுக்கு ரூ.30 லட்சம் செலவு என்பது ஊதாரித்தனம் தான்.** அந்தப் பணத்தில் வரக்கூடிய நூல்களை மலிவு விலையில் அச்சிட்டால் ஏழை எளிய எழுத்தாளர்களும் புத்தகங்களை வாங்கலாம். காதால் கேட்பதை விட எழுத்தில் இருப்பது நிலையானது என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில அம்சங்களைக் கழித்துவிட்டுப் பார்த்தால் மாநாடு பெருக்க ஏமாற்றும் அளிக்கிறது. எமது எதிர்பார்ப்புகளின் வானத்தில் அம்மாநாடு ஒரு பள்ளிவான்.
'கலை' செம்மப் 2000.

இலக்கியம் தனித்தியங்கக்கூடியது என்று சொல்பவர்களும், உயர் ரக விமர்சகர்களுக்கும் வேண்டாமானால் இக்கருத்திற்கு குறாகவும் அளிக்கக்கூடியதாக நடந்திருக்கலாம். ஆனால், பார்வையாளர்களின் மேல் 'பிரம்மாண்டத்தின்' வியப்புணர்வைத் திணித்ததைவிட வேறெதையும் சாதிக்க முடியவில்லை. ஏனெனில் உணர்வு ரீதியில் நோக்கமற்ற எதுவும் எதைமும் சாதிக்க முடியாது. பெரும்பாலானோர் கருத்துப்படி 'எல்லோரும் ஒருவரையொருவர் பார்த்துப் பேசிக்கொள்ள ஒரு வாய்ப்பு' என்பதைவிட வேறெதுவும் சொல்லத் தோன்றவில்லை. அதுசரி அந்நீர் கோபாலிருஷ்ணாஜ்க்கும், தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கும் என்ன சம்மந்தம்?... புலம்பெயர்ந்தோர் அரங்கு, தமிழக அரங்கு என இலக்கிய சாதிப் பிரிவினை செய்திருந்தது ஏன் எனத் தெரியவில்லை... அரசியலே வேண்டாம் என்கிற இலக்கியம், ஒன்று கசு பண்ணுவதில் கொண்டுபோய் நிறுத்தும் அல்லது நிலவும் அதிகார மையங்களோடு இணைந்துகொள்ளுதலிலோ (அ) அதிகார மையத்தை நோக்கிப் போகும் போக்கிலிலோ கொண்டுபோய் நிறுத்தும். இதுவே இன்றைய தமிழ் இலக்கிய உலகிலும் கொனிப்பட்டிருக்கிறது.

காலக்குறி - அக் 2000

அதிகப்பட்சமாக அனைத்து சிறுசிறு செயற்பாடுகளையும் சரி இதுவரையான எதிர்க்குரல்களையும் சரி ஒட்டு மொத்தமாக விழுங்கி அதனுடிக் குறையும் அழிவில் தனது நடவடிக்கைப் பதிந்து இதுதான் வரலாறு. இதுதான் இதுவரையான அனைத்து இலக்கிய முயற்சிகளுக்கும்மான தீர்வு. நாம்தான் அதன் வழிகாட்டி என்பதாக என்நெற்றைக்குமான முடியாக வைப்பதற்கு அனைத்து அதிகாரச் சக்திகளும் ஒன்று கூடுகிறது தமிழ் இனி 2000 என்ற பெயரில்... காலச்சுவடு காலங்காலமாகப் பார்ப்பனியக் கருத்தாக்கத்துடன் - இன்றைக்கு நேரடியாகத் தெரிவிக்க முடியாதிருப்பினும் கூட தனது ஆதிக்கத்தைத் தொடர்ந்து இலக்கியத்தில் செலுத்திவந்துள்ளது. தமிழ்நாட்டில் உள்ள சிறுபத்திரிக்கைக் குழுவை அது விழுங்கிக் கனகாலமாகிவிட்டது. காலச்சுவட்டில் எழுதுவான்-ன் தான் சிறந்த

இலக்கியவாதி என்ற ஒரு தர்க்கத்தையும் மறைமுகமாகக் கொடுத்துவிட்டிருக்கிறது. வளர்ந்துவருகின்ற தலித் எழும்பி என்பதனை மட்டுமல்லாது தன்னுடைய இருப்பிற்கு எதிராக எழுமின்ற அனைத்துக் கருத்தாக்கங்களையும் என்ன முன்றிலாவது மழுக்கக்கூட வேண்டும் என்று கங்கணங்கட்டிக்கொண்டு செயற்பட்டு வருகின்ற போக்கை அறியாதவர்கள் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். அதற்காகவே ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் ஒவ்வொரு ஆதிக்கச் சக்திகளை அல்லது அதற்குத் துணை போக்கக்கூடியவர்களின் துணையை நாடுகின்றது. அந்த வகிசையில் இன்றைக்குச் சேரனைக் கண்டுபிடித்துள்ளது.(சேரனைக் கவிஞராக அறிமுகப்படுத்தியதுயார் என்பதையும், காலச்சுவடு என்றாக்கும் சேரனைக் கவிஞராக அங்கீகரித்ததில்லை என்பதையும், இன்றைக்குச் சேரனின் தொகுப்பை இவர்கள் வெளியிடுவதற்குடையவருக்குள்ள பரவலான அறிமுகமும், அவரது புத்தகத்திற்குள்ள கூடுதலான விபரபரச் சந்தையும் என்பதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அடைப்புக் குறிக்கள் இருப்பது சமவெளியின் கருத்து) தலித்தியத்தின்மீது காறி உமிழ்ந்துவந்துள்ள காலச்சுவடு பின்நவீனத்தினையும், தலித்தியத்தையும் விளிம்புதிவைச் செயற்பாடுகளையும் ஐரோப்பியச் சர்க்கு என்று சொல்லி இலகுவாகக் கண்டு கொள்ளாது விட்டது. அழகாம் மீறி வளர்ந்த தலித்தியத்தைக் கண்டு காட்ச்சல் பிடித்த காலச்சுவடு அய்யங்கரது "நானும் போகிறேன் தலித்தியம்" போக்கில் போனாலும் ஒட்டுமொத்தமாய்க் குறிவைத்தடிக்க நல்ல காலம் பார்த்திருந்தது. காலச்சுவட்டின் பிதா கந்தர ராமசாமி இலக்கியத்தின் தந்தை என்ற பட்டம் பெறத் துடிப்பதை ஒவ்வொரு காலச்சுவட்டின் பக்கங்களும் எமக்குத் தெரிவிக்கின்றது.

...அண்மையில் கண்டாடவில் நிக்குந்த ஒரு நூல் வெளியீட்டு விழாவில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றிய எஸ்.எஸ்.குருநாதன் அவர்கள் (ஆறுநாடுகளில் ஒரே நேரத்தில் அச்சாரும் தமிழ்ப் பத்திரிக்கையான சமுதாடுவின் பிரதம ஆசிரியர், பத்திரிக்கைகளைப் பொறுத்து இன்றைய சூழலில் நடுநிலைமை என்ற கேள்விகேட்டு விட்டான்.வை. சே.மேதகு பிரபாகரனின் தலைமையிலான விடுதலைப் புலிகளை ஆதரிப்பது மட்டுந்தான் எமது நிலைப்பாடு" என்று முடிக்கப்பட்டிருந்தார். இத்தகைய நிலைப்பாட்டுடன் வெளியாகிற பத்திரிக்கைகளிடம் இருந்து என்ன எதிர் பார்க்க முடியும் என்று விளியுரை எழுத வேண்டிய அவசியம் இல்லை" (காற்றை எதிர்த்து ஒரு காலடி - தேற்றத்துத்தான் போலோபா. பிரான்ஸ். மே 1999) என்று எழுதிய சேரனின் மறுத்தோடிக்க குரல்கள் இன்று தமிழ் இனி 2000 இன் பிரம்மாண்டமான பார்ப்பனக் கைகோர்ப்பில் சீரழிந்து சமுதாட்டிடமே நிதிக்காக்க கையேந்துகின்ற நிலை. இங்கேதான் பிரம்மாண்டமும் பெருங்கதையாடல்களும் என்றும் அரசியல் சமூகப் பொது நீரோட்டப் போக்குகளுக்கு எதிராகத் தம்மை. இணம் காட்டும் சிறுசிறு குழுக்கள், சஞ்சிகைகள் மாற்றும் கருத்துக்கள் போன்றவற்றை விழுக்கி ஏர்பும் விடுகின்ற நிலைமை எாத்தியமாகின்றது.

இப்படிச் சேரனும் அதற்குள் சங்கமித்த அனைத்து அதிகாரச் சக்திகளது செயற்பாடுகளும் இருக்க இன்னுமொரு எதிர்க்குரல் எமக்கு எஸ்.பொ வடிவில் கிடைக்கின்றது. சமுத்தியல் கைவாசபதி சிவத்தம்பியின் அட்டகாசங்கள் அறியாதவர் யாரும் இல்வர். யாழ் வைல் வேளாள அரசியலுடன் மார்க்சியத்தையும் பூட்டி உண்டு இல்லை என்று ஆக்கியவர்கள் அவர்கள். அவர்களின் ஆதிக்கச் செயற்பாடுகள் அறிப்புகளில் மிஞ்சாதவர்கள் இல்லை என்று சொல்லும் அளவுக்கு அட்டகாசம் பண்ணியவர்கள். அவர்களுக்குத் தன்னின் காட்டி 'தி' என்ற முதல் நாவலுக்கு 40 ஆண்டுகளின் முன்னர் தடாவுடி கொடுத்த எஸ்.பொ. இனித்தமிழ் 2000 காலங்களில் இந்தியாவை விட்டு வெளியேறி ஐரோப்பிய நாடுகளில் சுற்றுலதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். எவ்வாறு எஸ்.பொவை தமிழ் இனி 2000 கண்டு கொள்ளாமல் விட்டது? அவ்வது எஸ்.பொ எவ்வாறு தமிழ் இனி 2000ஐ கண்டு கொள்ளாமல்

விட்டார்? அதைவிட சமுத்தியல் - புலம்பெயர் இலக்கிய அரங்கிற்கு சிவத்தம்பியைத் தூண்டி இருத்தி, கைவாசபதியின் பெயரை இடமுடிந்த சேரனுக்கு புதுமைப்பித்தன் போல் ஆக்க இலக்கியத்தில் தடம் பதித்த டாஸினியம் பின்தள்ளிவிட்ட முடிந்தது?

அடுத்த முக்கிய விடயம் இந்தத் திருவிழாவிற்சாகப் பெறப்பட்ட பணத்தொகையும் பெறப்பட்ட இடங்களும் - அதன் விளம்பரங்களும் - அதன் செலவிடப்பட்ட பணத்தொகையும் எமக்கு அண்மையில் நடந்த உலகக் கிண்ண உதை பந்து போட்டியையும் ஈரோ 2000 உதைப் பந்து போட்டியையும் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவருகின்றன. Nike, Adidas தொடக்கம் கொக்கோ கோலா, கைத்தொழைவேபி நிறுவனங்கள் ஆளிக் கொட்டிய பணத்தில் கோலாகலமாக நடந்துள்ள விளையாட்டின் இறுதி முடிவையும் அலைவிய தீர்மானித்துக்கொண்ட வரலாறு எவ்வோரும் அறிந்த ஒன்று. இன்றைக்கு FIFA என்ற உலக உதை பந்தாட்ட நிறுவனம் பணத்தையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு விளையாட்டைத் தீர்மானிப்பது சாதாரணமாகிவிட்டது. அந்த நிலைமில்லாத 2000ம் ஆண்டின் உலகக் கிண்ணப்போட்டி நடாத்தக் கேட்டுக்கொண்ட நாடுகளில் இறுதிப் பரிசீலனையில் தென்னாப்பிரிக்கா நாடு வசதிக்குறைவு, பாதுகாப்பின்மை என்று * காரணங்களால் திராக்கிக்கப்பட்டு ஜேர்மனி தெரிவு செய்யப்பட்டதும், ஐரோப்பாவை மையமாக வைத்தே உதைபந்தாட்ட விளையாட்டு ஒழுங்கு செய்யப்படுவதும், தீர்மானிக்கப்படுவதும் அங்கே கொட்டுகின்ற பணத்திற்காக மட்டுமே. இந்த வரும் நடைபெற்ற ஈரோ 2000 என்றழைக்கப்பட்ட ஐரோப்பியக் கிண்ணத்திற்கான விளையாட்டும் உலகக் கிண்ணத்தில் எவ்விதத்திலும் குறைந்துவிடாது நடாத்தி முடிக்கப்பட்டது. இதிலும் உலகக் கிண்ண விளையாட்டில் இருந்தது போல Nike, Adidas நிறுவனங்களின் ஆதிக்கம் இருந்ததாகவே பலராலும் நம்பப்படுகிறது. பாரிசில் நடந்த உலகக் கிண்ண உதைப்பந்தாட்டப் போட்டி தனித்து ஆண்களுக்குளது என்பதனுட அத்தகு செலவிடப்பட்ட தொகை போன்றவற்றிற்காக முதல் நாள் தொடக்க விழாவின் அணிவகுப்பில் Rue De Rivolie எனும் வீதியில் ஒரு பெண் தன் மார்க்குக் கச்சைகளை வீதி ஓரத்தில் கொடி கட்டிப் பறக்க விட்டு எதிர்்பு தெரிவித்ததை எதுவித சவனமும் இல்லாது உலகம் முழுவதும் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தது.

இந்தச் செயற்பாடுகளுக்கு எந்த விதத்திலும் குறைந்து விடாதபடியே தமிழ் இனி 2000தையும் எம்மால் பார்க்க முடிகிறது. விளம்பரதாரர்களுக்கு பண அளவைப் பொறுத்தே 'பனர்' அளவு வைக்கப்படும் என அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. பேசாமல் கொக்கோ கோலா கொம்பனிவிடமோ வில்சன் சிகரட் கொம்பனிவிடமோ மொத்தமாய்க் பணத்தை வாங்கிவிட்டு கந்தரராமசாமியும் கண்ணணும் சேரனும் அவர்கள் தருகின்ற T சேட்டை போட்டுக்கொண்டு கையில் வில்சன் சிகரட்டுடன் கூட்டத்தை நடந்தியிருந்தால்... விபரபரத்திற்கு விபரபரமும் ஆகி கொண்டாட்டத்திற்குக் கொண்டாட்டமும் ஆகியிருக்கும்.

இப்படியான மிகப் பெரிய திருவிழாக்களினுடைய இலக்கிய விபரபரம் பண்ண முடியுமே தவிர இலக்கியத்தின் மீதான தேடலைக் காணமுடியாது. இந்தத் தமிழ் இனி 2000 திருவிழா தமிழ் நாட்டிலுள்ள சிறுபத்திரிகைச் சூழலை எந்தளவிற்கு உள்சுக்கியது? என்பது இன்னோர் கேள்வி. வணிக மயப்பட்ட இந்தக் கூட்டகளை எதிர்த்து நாங்களுமும் எங்கள் மார்க்குக் கச்சைகளையும் உள்ளடைகளையும் உங்கள் ஞாஞ்சிகையில் தேய்த்துக் கொள்கிறோம். ஆனால் உதைபந்தாட்ட கோஷ்டி போல் எந்தச் சரணையும் இல்லாது எமது எதிர்்ப்பையும் கண்டு கொள்ளாமல் விடப்படும் என்பது தெரிந்திருந்தும் இதனைத் தெரிவிக்க வேண்டியது எமது கடமையாகிறது.

-என்ஸிவ் ஓக்ரோபர் 2000.

வயலட் நிற பூமி

"நவீன மயமாக்கலிலிருந்து தோன்றிய காலம், மொழி அலுவலங்களின் ஊடே, தத்துவமாகவோ, சரித்திரமாகவோ, கதை சொல்லிப்போகும் உத்திகளாகவோ சரிந்து மொழிகளுக்குள்ளேயே அவைகளின் இந்த அதிசயம் விசாரிக்கப்படவேண்டியதாய் இருக்கிறது. இனக் குழுக்களின் அடையாளங்களும், மொழியும் இன்னும் சிறியதாக, சிறியதாக ஆக்கப்பட்டு செயற்கையான பிம்பங்களையும், நடுக்கத்தையும் உற்பத்தி செய்து எழுத்துக்களில் உலவலிட்டு, உலகம் சார்ந்த வழமையாகக் கருதப்படச் செய்து மீண்டும் புராணங்களையும், இதிகாசங்களையும் தேடி, தேடும் காலத்தை, காலத்தின் மனநிலையில் திருப்பி வாசித்து, வேடிக்கை பாக்கும் விசித்திரத்தையும், மொழியியலின் மன அமைப்புகளில் இருந்து, மீற வேண்டியதாய் இருக்கிறது. கவிதையில், அடையாளம் காட்டுதல், தக்கவைத்தல், ஒப்பு உவமைகளில் சாய்ந்துக்கொள்ளுதல் ஆகிய மனங்களில் நழுவிப்போகும் வாழ்வைப் பிடித்துப் பறக்கவிடுவதற்கு, பறக்கவிடுவதே (வாழ்க்கையாக) இங்கு உட்கொள்ள வேண்டியதாய் இருக்கிறது. இது பொதுத்தன்மை கொண்டதோ, மொழி மன அமைப்பின் கூட்டுத்தன்மை கொண்டதோ அவ்வ.

கொக்கின் வெள்ளை நிறம் அழகாக இருக்கிறது அப்படியே சார்பு நிலைகளிலிருந்தும், சார்பற்ற நிலைகளிலிருந்தும், கவிதை மொழியை அவ்வது வாழ்வை, முற்றிலும் விடுவிக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் கவிதையில், கவிதாமொழி மன கட்டமைப்புகளில் இருக்கிறது." வயலட் நிற பூமி என்ற தன் கவிதைத் தொகுப்பிற்கு அதன் ஆசிரியர் அப்பால் எழுதியுள்ள முன்னுரையில் இப்படிக் குறிப்பிடுகிறார்.

நம்மால் இந்த முன்னுரையைப்பிரிந்துகொள்ள முடிந்தால் இத்தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகளையும் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இத்தொகுப்பு ச. விடுதலைவிரும்பி எம்.பி அவர்களுக்கு சமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டுள்ளதையும் கூட நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

வயலட் நிற பூமி

-அப்பால்

சமி வெளியீடு

கோவில்பட்டி

வரப்பெற்றோம்

தலித் எழுச்சி-தோக்கும் போக்கும்
அய்யியால்,
26-அ, வாழைத்தோப்பு,
சிந்தாமணி சாலை,
மதுரை - 625 001.

தொரட்டி

தொகுப்பிதழ்
3-321, பிரதான சாலை,
கிருஷ்ணா நகர்,
திருப்பாலை அஞ்சல்,
மதுரை - 625 014.

வாசகர் வட்டம்,

பல்கலை மாத இதழ்,
94, முதல் பிரதான சாலை,
குமரன் நகர்,
பெரவள்ளூர்,
சென்னை - 82.

தலித் முரசு

மாத இதழ்
#-21, தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி
வாரியக் குடியிருப்பு,
அண்ணா முதன்மைச் சாலை,
கே.கே.நகர், சென்னை - 78

குயில் தோப்பு

இருமாத இதழ்
த.பெ.எண். 17629
மும்பை - 400 064.

பயணம்

இருமாத இதழ்
எல்.56, கே.வி. டெம்பிள்
சுல்தான்பேட்,
பேங்களூர் - 560 053

எழுச்சிர்

மாத இதழ்
4/77, சுபேதார் தோட்டம்,
சென்னை - 94.

உறவு

மாத இதழ்
6/5, கீழ்க்கொரட்டியார் தெரு
காரைக்குடி - 630 001.

நுகம்

சிறுகதைகள்

ரூ. 60.00

எக்பர்ட் சச்சிதானந்தம்

"தன்நிலை அறியாது நிற்கும் சைகாஸ் மரம். உயராத தோலின்மேல் மிதக்கும் விவிலிய வாசகங்கள். சாதாரணத் தாங்கி உயர்ந்திருக்கும் தேவாலயம். அறையப்படும் எளிய மனிதர்கள். உள்ளோடுநின்று பதற்றத்துடன் நேர்மையையும் கண்ணியத்தையும் நேசத்தையும் முன்வைக்கும் நடுத்தர வர்க்க தமிழ் மனிதன். ஒரு குறுகிய கூழலுக்குள், விரக்தி கலந்த அமைதியுடன் இயங்கும் படைப்பு மொழி. எளிமையும் வேதனையும் நிறைந்த ஓர் எதிர்ப்புக் குரலாக எக்பர்ட் சச்சிதானந்தனின் சிறுகதைகள்".

காஞ்சிபுரத்திலிருந்து அரக்கோணம் செல்லும் வழியில் 'அருகில்வாடி' என்று ஒரு கிராமம் உள்ளது. அதற்கென்ன இப்போது என்ன என்கிறீர்களா? ஒன்றுமில்லை. சமீபத்தில் 'கன்னிவாடி' என்றொரு சிறுகதைத் தொகுப்பு. தமிழினி வெளியீடு. படிக்க நேர்ந்தது. சமீபத்தில் வந்துள்ள சிறுகதைத் தொகுப்புகளில் குறிப்பிடத்தகுந்ததாக உள்ளது. தொகுப்பின் முதல் அய்ந்தாறு கதைகள் மிகவும் நன்றாக இருக்கின்றன. இவருக்கு எந்தெந்தப் பத்திரிக்கைகளுக்கு எப்படி எழுதுவது என்பது நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறது. மிகமிகச் சாதாரணமான கதைகளும் இத் தொகுப்பில் உள்ளன. வெகுஜனப் பத்திரிக்கைகளில் அடிக்கடி எழுதி நீர்த்துப் போவதற்கும் அல்லது யாருக்கும் புரியாமல் எழுதிக் காணாமல் போவதற்குமான அறிஞரிகள் இத்தொகுப்பில் உள்ளது. இந்த அபாயத்திலிருந்து கன்னிவாடி ஆசிரியரைக் காத்தீர் காப்பாற்றுவாராக!

கன்னிவாடி

சிறுகதைகள்

ரூ.50.00

க.சீ.சிவகுமார்

மேற்கண்ட இரு நூல்களும் தமிழினி 342, டி.டி.கே. சாலை ராயப்பேட்டை, சென்னை 14.

மாற்றம்

ஊகம்

தூரத்தில் உருவம்:

தோற்றம் உடை தோள்பை நடை.

ஒவ்வொன்றில் ஒவ்வொருவரைப் போல.

அருகில் வர

யாரைப்போலவும் இல்லை.

யாரேனுமொருவராக இருந்திருந்தால்

பொருந்தாதவையால்

அவர் அல்ல இவர் எனத் துவந்தம்.

தொல்லை.

ஊகம் செய்யப்பட்டவர்களில் யாராகவும்

இல்லாதிருப்பதே உத்தமம்.

சேலம் ஓவியர் - எழுந்தாளர் மன்றம்

14-1, மாரியம்மன் கோயில் தெரு,

சஞ்சீவிராயன் பேட்டை, தாற்காலப்படி,

சேலம் 636 008.

சராசரி கவிதைகள்

ரூ.25.00

ஆர்.பிரேம் குமார்

திணை வெளியீட்டகம்,

30, பகவதி லாட்ஜ், நாகர்கோவில்.

கவிதைகள்

ரூ. 30.00

நஞ்சுண்டன்

ஒரு நதியைப்போல... களரி

சிறுகதைகள்

ரூ.37.00

ப. ஜீவகாருண்யன்.

அருள் புத்தக நிலையம்,

12, வாணியர் வீதி,

குறிஞ்சிப்பாடி - 607 302

கடலூர் மாவட்டம்.

தெருக்கூத்துக் கலைஞர்களைப் பின்புலமாகக் கொண்டு நாவல்.

சதாத் உசேன் மாண்டடொ

சிறுகதைகள்

மொழிபெயர்ப்பு

- ரவி இளங்கோவன்

ஸ்நேகர்,

348, டி.டி.கே. ரொடு, சென்னை - 14.

இன்று புதிதாய்ப் பிறந்தோம்

கிருங்கைச் சேதுபதி

மாணவர் கதைகள்

ரூ. 32.00

ஸ்ரீசெண்பகா பதிப்பகம்,

7, எம். எம். கார்டன்,

தேனாம்பேட்டை, சென்னை-18.

என் மனசாட்சி

வெளியே முகம் காட்டவே
வேதனைப் படுகிறேன் இப்போதெல்லாம்

மேடையில் கம்யூனிசம் பேசுவன்
அவன் சொந்த ஊரில் கேபிடலிஸ்டாக இருக்கிறான்

அவன் வாயைத் திறக்கும் போதே
என் முகம் தீய்ந்து கருகுகிறது

என் அனுமதியின்றி
என்னைக் கடுமையாக விமர்சிக்கிறான்

ஆயுதங்கொண்டு அடக்க வரூபவனைக் கூட எளிதில்
சுமாளிக்கலாம் போல

சபையில் என்னைக் கேலி பேசி
கெக்கலிட்டுச் சிரிக்கும் போது
குறுகிப்போய் விடுகிறேன்

அவனைப் பகைக்கவோ
நட்பு பாராட்டவோ
என்னால் இயலவில்லை

மகிழ்ச்சி ததும்பும் தருணங்களில்
அயிலத் தீ தெறிக்கும்
வாயுடன் அவன் வந்துவிடக்கூடாதே
எனக் கலங்குகிறேன்

ஸ்போதாவது தெரியாத நபரிடம்
சிகரெட்டுக்கு நெருப்பு கேட்போமே
அல்லது மூன்றாவது நபரிடம் (பேருந்தில்)
காசு கொடுத்து பயணச்சீட்டு
கேட்போமே,

அவனை அது போலத்தான்
நினைத்து வருகிறேன்
இன்று வரையிலும்.

□

- மோகன்.